

Jan Marcussen
Et chokerende glimt bag scenen

SØNDAGSLOV

Kræfter forener sig midt i vældrige kriser

Inter Euro Publishing, 2850 Nærum – marts 1993

Indhold

- 1 Dyret med de to horn
- 2 Dyrets identitet
- 3 Beskrivelse af dyret
- 4 Utroligt
- 5 Dyrets mærke
- 6 Dyrets billede
- 7 En verdenskonflikt
- 8 Tillæg

1. DYRET MED DE TO HORN

Det var den 4. juni. Tanks buldrede gennem Beijing ind på pladsen. De kørte barrierer ned og skød på studenter. "Beijings himmel farvedes rød af flammerne; i gaderne lå sårede og døde. Den 4 meter høje kopi af frihedsstatuen, som studenterne havde rejst, blev brændt." US TODA/ 5/6/89. Verden gyste.

Mange vender sig mod. demokratiet. Vil brutal intolerance komme til at regere verden? Vil terrorisme brede sig til hele verden? Vil en ny verdensregering skabe en himmel på jorden? Eller vil en tredje verdenskrig gøre en ende på alting?

Denne bog vil give et chockerende glimt bag scenen. Manges øjne er rettet mod USA. Det er stadig frihedens stærkeste bolværk i en kaotisk verden.

Efter at have omtalt flere uhyggelige nyheder om kriser i andre lande, sagde den ansete nyhedsreporter Walter Cronkite: "De forenede Stater er verdens næstbedste håb. Men noget mærkeligt er ved at ske i vort land. Forholdene forandrer sig. Har du lagt mærke til udviklingen? Kugler ramte præsidenten, og han faldt bagover i sædet. Nationen var lamslået. John F. Kennedy var død.

Jeg var rystet, da jeg kørte hjem den eftermiddag. Folk gik omkring i gaderne eller hjemad i tavshed. Nogle græd. Siden begyndelsen af tresserne er mord, demonstrationer, bedragerier og skandaler væltet ind over os."

"Natten til den 13. marts 1964 iagttog 38 mennesker fra deres vinduer i et stille, respektabelt kvarter i New York City et mord, som det tog en halv time at fuldføre, og de gjorde intet for at forhindre det!

38 mennesker så Catherine Genovese atter og atter blive stukket med en kniv foran sit hjem, og lænede sig bare ud af vinduerne, som om de iagttog det sidste TV-show, ventede til det var forbi, og gik i seng igen!" 1)

Men holdningerne er ved at forandre sig. I dag bliver folk vrede over forbrydelser. En tyv, som stjal en dames taske på gaden, blev jaget af vrede tilskuere og slået halvt ihjel! Lad os prøve på at se nærmere på den store krise, som er ved at opstå i vort land.

Det begynder altsammen på en nøgen klippeø. I horisonten ses det vidtstrakte øde hav. En enlig skikkelse hviler på en klippe. Hans navn er Johannes. Han er betaget af et syn.

Det. han ser, er fantastiske, mærkelige dyr, kæmpende hære og nationer i oprør.

Det er ikke overraskende, at verdens største nation er nævnt i profetien. Hvad Johannes ser, varsler begivenheder, som er undervejs i De Forenede Stater, og som på afgørende måde angår dig!

Læg nøje mærke til, hvordan begivenhederne udfolder sig.

"Og jeg så et andet dyr stige op af jorden, og det havde to horn ligesom et lam, men talte som en drage." Åb.13,11. Et "dyr" i profetien repræsenterer et "rige". Daniel 7,13.

Når et dyr kommer op af havet, har det i profetien den betydning, at det er opstået mellem "folk og skarer." (I et tæt befolket område). Åb. 17,15. At komme op af "jorden" er det stik modsatte. Her har vi altså en nation, der opstår i et øde område. I stedet for at besejre andre magter opstår denne nation på et tidligere ubefolket område. Det må være et land, som er opdaget, ikke besejret. I modsætning til Europas krigeriske nationer opstår den stille og fredeligt, "som et lam".

Hvilken nation i den nye verden voksede i magt og storhed og passer til denne beskrivelse?

De Forenede Stater, naturligvis!

Som en plante spirede den op af jorden. En anset forfatter

fra forrige århundrede skriver om "dets mystiske opståen i ødemarken," og tillægger: "fra et lille frø voksede vi til en verdensmagt." 2)

"Og det havde to horn ligesom et lam."

Disse horn er et billede på ungdom og blidhed og re

præsenterer borgerlig og religiøs frihed. Frihedserklæringen og grundloven genspejler disse ædle principper. Netop på grund af dem blev vor nation stor. Mennesker, der var undertrykt og forfulgt i andre lande, så hen til USA med håb. 3)

Men dyret, der havde horn som et lam, "talte som en drage. Og det udøver det første dyrs hele magt for dets øjne og får jorden og alle dem, der bor på den, til at tilbede det første dyr, hvis dødshug

blev lægt. Og det gør store tegn, så det endog får ild til at falde fra himmelen ned på jorden for menneskenes øjne." Åb.13,12-14.

Følg nøje med. Idet dramaet udfolder sig, vil du få de mest forbløffende ting at se!

"...og det opfordrer dem, der bor på jorden, til at lave et billede af dyret, der har sværdhugget, men atter kom til live." Åb.13,14.

Kan du forestille dig, at USA ville gøre noget sådant?! Hvordan kan det være muligt?

Først horn som et lam og dernæst en drages stemme er tegn på en ny personlighed. En virkelig forandring! At dette land taler som en "drage" betyder, at det bruger magt. Som vi skal se, var det dette princip, der blev brugt af det leopardlignende dyr (det første dyr) i Åbenbaringen 13, som gennemførte religiøse skikke ved lov! En sådan fremgangsmåde fra USAs regerings side ville være i direkte modstrid med dets ædle principper om religiøs frihed. Grundloven siger: "Kongressen skal ikke vedtage nogen lov om religion eller forbyde fri udøvelse af denne."

"Tale som en drage" - vor nation? Hører du det komme? Har du lagt mærke til, hvordan holdningerne bliver mere intolerante og forbitrede i den senere tid? Forbitrede over kriminalitet - over politisk, religiøs og social korruption? På eet år har amerikanerne brugt 4 milliarder dollars på pornografi. Millioner af amerikanere, som er afhængige af hash, heroin og andre kemiske stoffer, ser på verden gennem giftige tåger og forfærdet samfundet med deres adfærd og kriminalitet. Det er forståeligt, at nationen vil reagere på alt dette.

En rapport til statens kommunikations-afdeling siger: "Et amerikansk gennemsnitsbarn ser mellem sit 5. og 14. leveår 13 tusinde mennesker miste livet ved vold på TV." 4) En komite nedsat af kongressen oplyser, at vold på TV er steget enormt i løbet af ti år - og at kriminaliteten i samme tidsrum steg med næsten 200%! 5)

Videofilm, som er for forfærdelige til at nævne, fylder unges og gamles sind.

Prostituerede, homoseksuelle og narkovrag påfører uskyldige AIDS og AR C (en lignende sygdom). De stakkels ofre sukker fortvivlet, mens de dør i stadigt stigende antal.6)

En kommentator udtrykker det således: "Sandelig, Amerika er på vej hen imod den endelige afgrund med svimlende fart. Snublende hen ad umoralitetens vej vakler det med stadig stigende fart hen mod det punkt, hvorfra der ikke findes nogen vej tilbage." 7)

Kriminaliteten fordobles hvert tiende år. Og hvad med økonomien?

Landet er på fallittens rand. Det er så dybt forgældet, at mange undrer på, hvad det næste vil blive. Mange gamle ægtepar har mistet deres papirer eller har måttet lade sig skille for at bevare dem - og leve sammen uden for ægteskab. Politisk og religiøs korruption har bevirket, at selv grundloven bliver angrebet! Mennesker er forbitrede. Nationen er forbitret. Ændrede værdinormer og tidens vrede (som hurtigt opfylder profetien) kommer til udtryk i disse ord fra en jesuitterpræst: "Jeg begriber ikke den ærbødighed, som alle her synes at have for "den amerikanske grundlov". Jeg venter på at høre en amerikaner rejse sig og råbe: Giv os retfærdighed. Giv os anstændighed. Og til... med den amerikanske grundlov."

Ikke så mærkeligt, at vor nation vil "tale som en drage"? Ikke så mærkeligt at præster over hele landet i et forsøg på at undgå national fordømmelse prøver at rejse millioner til politisk aktivitet. Man føler, at noget må ske. Lederne af den "elektroniske kirke" begyndte en kampagne for at vække 50 millioner kristne! Der er en mægtig bevægelse i gang for at forene alle kræfter til det fælles bedste.

Pat Robertson, den præst som grundlagde "Club 700", og som selv har stor politisk ærgærrighed, siger: "Hvis de kristne ikke ønsker en nation og en verden genskabt efter det humanistisk-hedenske mønster, er det absolut nødvendigt at vi får kontrol over USAs regering og får den bort fra tresidekommissionen og rådet for udenlandske forbindelser." Han taler om at vende sig til Gud "for at styrke de kristne til politisk aktion". 8)

t: .5..Sews & World Report erklærer. "En politisk hellig krig uden fortilfælde er i fuld gang i dette land." 9)

Den følelse breder sig, at hvis nationen blot kunne komme tilbage til Gud, kan vi forbedre den sørgelige tingenes tilstand.

Ledere siger, at dette kan blive virkelighed, hvis de kristne vil forene sig. "Robert Grant, leder af "Den kristne Stemme" hævder: "Hvis vi kristne vil forene os, kan vi gøre hvad som helst. Vi kan vedtage eller ændre en hvilken som helst lov. Og det er netop, hvad vi vil gøre." På et TV -program som sendes over hele landet, erklærer han: "Vi kan gøre hvad det skal være. Vi kan forandre grundloven. Vi kan vælge en præsident. Vi kan ændre eller give en hvilken som helst lov i dette land. Og vi bør gøre det. Hvis vi skal leve under en lov - og det bør vi gøre - skal det være en moralsk og kristen lov." 10) Dette er ikke kun en enkelt mands mening.

I et brev til lederen af "Det religiøse runde Bord" bliver han spurgt om det ikke er på tide, at nogen øver indflydelse på lovgivningen for at gøre søndagen til helligdag i vort land.

Svaret fra den administrerende direktør, H. Edward Rowes, lyder: "Jo, vi bør have den lovgivning, og præsidenten bør indskærpe den!"

Intet under, at medierne overalt i landet gør gældende, .. da er regeringens ansvar at påbyde national søndagshelligholdelse," og at "der ikke vil blive nogen lettelse i den voksende økonomiske krise, før der bliver gennemført en streng national søndagslov."

Det er ikke spor forbavsende, at statens repræsentant Anderson høstede et enormt bifald, da han ved en høring i South Carolinas lovgivende forsamling krævede en søndagslov for at forbedre forholdene i samfundet. Hvem kan undre sig over at De Forenede Staters præsident har ladet forstå er villig til at gøre, hvad ingen anden USA præsident har været i stand til at gøre - støtte en lovgivning, der vil nedbryde skellet mellem stat og kirke!

"... men talte som en drage. Og det udøver det første dyrs hele magt for dets øjne." Åb. 13,11.12.

Dette er kun begyndelsen! Forbered dig på flere chokerende kendsgerninger.

Nu er det store spørgsmål; Hvem er det første dyr?

2. DYRETS IDENTITET

"Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene ti kroner og på hovederne gudsbespottelige navne." Åb. 13,1.

Her er det dyr, som har det frygtede mærke - Et mærke som vi bestemt ikke ønsker! Den frygteligste advarsel, der nogen sinde er udtalt, er rettet mod det. (se Åb.14,9-10). Men før vi finder ud af, hvad mærket er, må vi se, hvem dyret er. Og det vil ikke blive svært. Bibelen siger det så tydeligt, idet den simpelthen opregner dets karaktertræk, og du villet kunne sige mig, hvad det er.

1) Et "dyr" i profetien repræsenterer et kongerige, en nation, en magt. Daniels Bog siger det således: "Det fjerde. dyr betyder, at et fjerde rige skal fremstå på jorden." Dan.7,23.

2) Dette dyr kommer op af "havet". Når et dyr kommer op af "havet", er det altid et billede på en magt, som opstår i et tæt befolket område; blandt "folk og skarer og folkeslag og tungemål."

Åb.17,15. Det vil være nødt til at besejre den eksisterende regering.

3) Dette dyr har syv hoveder og ti horn. Et hovede repræsenterer en regerings hovedkvarter. Et horn repræsenterer en konge, en regent. "Og de ti horn betyder, at der af dette rige skal fremstå ti konger." Dan.7,24. Dyret er en magt med en mand som leder. Du ser, at Bibelen forklarer sig selv!

4) Dyret har på hovederne "gudsbespottelige navne". (Åb.13,1).

Hvad er gudsbespottelse?

Atter giver Bibelen os sin egen forklaring. I Johs.Ev.10, 32,33 berettes det, at jøderne ville stene Jesus. Han spurgte dem, hvorfor de ville gøre det, og de svarede: "Det er ikke for en god gerning, vi vil stene dig, men for gudsbespottelse. fordi du, som er et menneske, gør dig selv til Gud."

Her står det tydeligt. Gudsbespottelse er, at et menneske siger, at det er Gud. Jesus bespottede ikke Gud, fordi han er Gud. Men hvis en, som er mindre end Gud, kalder sig selv Gud, er det gudsbespottelse. Hør nu videre.

I Markus 2,5-11 omtales, hvorledes en lam mand ønskede at komme ind i et hus, hvor Jesus opholdt sig. Men der var alt for stor trængsel. Til sidst overtalte han sine venner til at bære sig op på taget af Peters hus og lave hul i det, så de kunne sænke ham ned i det værelse, hvor Jesus var. Og det gjorde de.

Jesus ser ind i disse bedende øjne og forstår, at den stakkels mand behøver tilgivelse og fred med Gud endnu mere, end han behøver fysisk helbredelse. Jesus siger til ham: "Søn, dine synder forlades dig."

Kan du forestille dig den vidunderlige fred og glæde, som fyldte hans sjæl? Men de skriftkloge bekymrede sig ikke det mindste om hans sjæl. De prøvede kun på at finde noget i det, Jesus sagde, som de kunne bruge imod ham for at få ham dømt til døden. Bibelen siger, at de tænkte: "Hvor kan denne mand sige sådan noget? Han taler gudsbespotteligt. Hvem kan forlade synder uden een, nemlig Gud?" Frelseren kendte deres tanker og sagde: "Hvorfor tænker I således i jeres hjerter?" Og så spurgte han dem, hvad der var lettest at sige: "Dine synder forlades dig," eller at sige: "Stå op, tag din seng og gå!?" Jesus helbredte manden for øjnene af dem, og til folkets store forundring stod han op og gik ud af huset.

Heller ikke denne gang bespottede Jesus Gud ved at tilgive mandens synder. Jesus er en del af Guddommen og havde fuldstændig ret til at gøre det. Han kunne tale tilgivelsens vidunderlige ord til hvem, han ville - og Himlens fred ville fylde sjælen. Han kunne sige: "Gå bort, og synd ikke mere," og de brødebetyngede, de deprimerede og de bedrøvede ville rejse sig med fred i sindet. De ville begynde et nyt uselvsk liv i lydighed mod Gud - et lykkeligt og fredfyldt liv.

De kunne slå Jesus i ansigtet og trykke en tornekrone ned over hans hellige pande; de kunne piske ham, indtil hans ryg var et blodigt kød, men de kunne ikke berøve ham hans kongelige ret til at tilgive selv den største synder. Men hvis nogen anden end Gud siger, at han kan tilgive synder – da er det gudsbespottelse.

Angående dyret står der: "og på hovederne gudsbespottelige navne." Åb.13,1. Netop denne magts ledere ville både gøre krav på at være Gud på jorden og at have magt til at tilgive menneskers synder!

5) "og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor magt." Åb.13,2.

Det er klart, at dyret får sin "trone" og sin "magt" af dragen. Men hvem er dragen?

Det står her: "Og han greb dragen, den gamle slange, det er Djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde år." Åb.2,2. Dragen er altså Satan. Men lad os gå videre.

"Og et andet tegn viste sig på himmelen; se, der var en stor ildrød drage med syv hoveder og ti horn og syv kroner på sine hoveder. Og dens hale fejede en trediedel af himmelens stjerner væk og kastede dem ned på Jorden. Og dragen stod foran kvinden, som skulle føde, for at sluge hendes barn så snart hun havde født det. Og hun fødte et drengebarn, 'som engang skal vogte alle folkeslag med jernspir; og hendes barn blev borttrykket til Gud og til hans trone." Åb. 12,3-5.

For nogle år siden var der en mand i Chicago, der gjorde krav på at være dette drengebarn. Kunne han have været det?

Næppe.

Åbenbaringen 19,15.16 viser os, at "drengebarnet" er Kristus.

Dragen repræsenterer ikke alene Satan, men også et rige gennem hvilket Satan arbejdede for at dræbe Jesusbarnet så snart det var født. Hvad var det for et rige, hvis konge gav befaling om at dræbe de små børn i Betlehem?

Det var jo Romerriget. Og Herodes var Roms repræsentant. Her har vi endnu en oplysning. Dyret får sin magt og sin trone af Rom!

Nu begynder billedet at tegne sig tydeligere. Dragen er et symbol på romerriget, der var den magt, som Satan brugte i dette forsøg på at ødelægge verdens Frelser. Lad os studere emnet nærmere: Dragen (Rom) havde "ti horn." Et horn vokser ud af et dyrs hovede. Og som vi husker, betyder et horn en konge. Da det romerske kejserrige gik ned, blev det delt i ti riger. Barbariske stammer havde i mange år angrebet Rom, og til sidst faldt det og blev delt i ti dele, som blev regeret af ti konger! Det var almanerne (Tyskland), frankerne (Frankrig), burgunderne (Svejts), hunnerne (Portugal), angelsak-serne (England), vestgoterne (Spanien), Lombarderne (Italien), vandalerne, østgoterne og herulerne. De sidste tre blev udryddet af paven, fordi de nægtede at blive "kristne". I samarbejde med paven drev kejser Justinians hære' østgoterne ud af Rom. De findes ikke mere. I 538 e.K. overtog paven byen, efter at kejseren havde erklæret, at paven skulle være overhoved for alle kristne kirker. Disse ti dele af romerriget er "dragens" ti horn. (Se tillæg 1 for yderligere oplysning).

Lad os nu se på det næste forbavsende faktum.

6) "Og alle de, der bor på jorden, skal tilbede det, alle de, der ikke fra verdens grundlæggelse har deres navn skreevet i livets bog, det slagtede lams bog." Åb.13,8.

Her er ikke blot tale om en politisk magt, men lige så meget om en religiøs magt. Den forlanger at blive tilbedt og bliver det.

7) Det er en verdensomspændende magt. "Og hele jorderig fulgte undrende efter dyret." Åb.13,3. Måske ved du allerede, hvem "dyret" er.

Kan du tænke på en verdensomspændende politisk og religiøs magt med en leder, som gør krav på at være Gud på jorden og at være i stand til at tilgive synder? Hvem modtog sit "segl" og sin autoritet fra Rom? Hvilken kirkelig regering er det, hvis leder hele verden "følger undrende efter"? . Lad mig her sige noget, som er meget vigtigt. Grunden til at Gud taler så strengt imod at tilbede "dyret" er, at han elsker menneskene. Han ved, at et menneske, som følger denne magt og modtager dens mærke, umuligt kan være lykkeligt. Han ved at "...de har ikke hvile dag eller nat, de, som tilbeder dyret og dets billede, og enhver, der tager dets navn som mærke." Åb.14,11. Der findes ikke hvile ved at følge denne magt. Gud elsker os så højt, at han advarer os med de stærkeste ord, vi kender. Hør nu:

"Og endnu en engel, den tredie, fulgte dem; han råbte med høj røst: "Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin, som er skænket ublandet i hans vredes bæger." Åb.14,9.10. Stærke ord. Kærlighedens sprog er altid stærkt, når det er et spørgsmål om liv eller død for den elskede.

Nu spørger jeg. Hvad mere kunne Gud gøre? Han sendte sin egen Søn for at dø i vort sted. Ingen behøver at opleve den frygtelige skæbne, som rammer dem, der følger dyret og modtager dets mærke. Jesus har skabt en udvej. Han led Getsemanes hjertekval og tålte den falske rettergang, hvor de forhånede ham, slog ham med stokke og trykkede en tornekrone om hans pande, så blodet løb ned over hans ansigt. Se ham vakle af sted til Golgata. Se Guds Søn styrte forover med ansigtet i støvet. Han udholdt rædslen for vore synders skyld, mens hans blod dryppede ned mod korsets fod. Betragt ham, mens hans bævende læber udråber "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?"

Han vander sig i fortvivlelse, idet han drikker den sidste dråbe af Guds had til synden. "Som Moses opløftede slangen i ørkenen", blev Jesus løftet op - for dig. Forstår du det? Han gjorde det for dig. Han tog den straf, som du fortjener. Indser du nu, hvorfor vor himmelske Fader så inderligt ønsker, at vi ikke følger dyret eller modtager dets mærke? Vi behøver ikke at lide den frygtelige straf. Jesus har betalt hele vor syndeskyld. Da de drev naglerne gennem hans sarte hænder og Jesus bad; "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør" - bad han også for dig og mig. Vil du tage imod ham som din personlige Frelser?

Du vil blive så lykkelig, hvis du gør det.

Stol på ham - adlyd ham, selvom det skulle koste dig livet. Bliv i hans kærlighed ved bøn og bibelstudium. Overgiv dig fuldstændig og hold dig nær til ham. Kun da kan du være sikker på ikke at tilbede dyret eller modtage dets "mærke" - kun på denne måde. Du vil snart indse hvorfor. Her må vi forstå, at Gud ikke taler om oprigtige mennesker, som i uvidenhed er indblandet i dette. Når han afslører det, taler han om "systemet" og dets ledere, som ved, hvad de gør og med vilje forandrer Guds Ord og er ulydige imod det. Vor Gud er en kærlig Fader. Han drager kun dem til ansvar, som forstår, hvad Bibelen forlanger og med vilje er ulydige - eller vender sig fra hans Ord og "frivilligt" er uvidende.

Dyret eksisterer i dag. Mange ærlige kristne, som nu er i fællesskab med det, vil snart forstå, hvad det virkelig er. De vil høre Guds kald og gå bort fra dyret. De vil følge kaldet. Lad dig ikke narre til at tro, at "dyret" er en computer et sted i Europa.

Den forklaring er kun et røgslør for at lokke mennesker bort fra den vej, som Bibelen viser. Guds Ord gør det så klart, at selvet barn kan forstå det. Det næste kendetegn på dyret er forbløffende.

8) Det har karaktertræk fælles med de tre dyr (nationer), som fandtes før det. Se nøje efter.

"Og dyret, som jeg så, lignede en panter, og det havde fødder som en bjørn og gab som en løve; og dragen gav det sin trone og stor magt." Åb.13,2.

Hvilke nationer er her tale om? Igen fortæller Bibelen os det. De samme fire dyr findes i Daniels Bogs 7. kapitel. "Disse fire store dyr betyder, at fire konger skal fremstå af jorden." Dan.7,17. Her er tale om de fire verdensrigter, som havde magten efter hinanden fra Daniels tid til Roms fald. Det er Babylon (605-538 f.K.), Medo-Persien (538-331 f.K.), Grækenland (331-168 f.K.) og Rom (168 f.K.-476 e.K.) Lad os nu læse hele Daniels beskrivelse af dem:

"Daniel tog til orde og sagde: Jeg skuede i mit syn om natten, og se, himmelens fire vinde oprørte det store hav, og fire store dyr steg op af havet, det ene forskelligt fra det andet. Det første så ud som en løve og havde ørnevinger; og jeg skuede, indtil vingerne reves af, og det rejstes op fra jorden og blev stillet på to ben som et menneske og fik et menneskehjerte. Og se, et andet dyr, det næste i rækken, så ud som en bjørn; det rejstes op på den ene side og havde tre ribben i gabet mellem tænderne, og der blev sagt til det: "Kom, æd meget kød!" Så skuede jeg videre, og se, endnu et dyr; det så ud som en panter og havde fire fuglevinger på ryggen og fire hoveder, og magt blev det givet. Og videre skuede jeg i nattesynerne, og se, der var et fjerde dyr frygteligt, skrækkeligt og umådelig stærkt; det havde store jerntænder, åd og knuste, og hvad der levnedes, trampede det ned med fødderne. Det var forskelligt fra alle de tidligere dyr og havde ti horn. Jeg lagde nøje mærke til hornene, og se, et andet horn, som var lille, skød frem imellem dem, og tre af de tidligere horn oprykkedes for at skaffe' det plads; og se, dette horn havde øjne som et menneske og en mund, der talte store ord." Dan.7,2-8.

Hvilket billede. Her er de - og de begynder i Daniels dage.

Løven	Babylon
Bjørnen	Medo-Persien
Leoparden	Grækenland
Det frygtelige dyr	Rom

Eftersom dyret med mærket har træk, som ligner om de andre tre, lad os da se nærmere på dem.

Babylon, der er fremstillet som en løve med to vinger, havde verdensherredømmet, da Daniel levede. I det gamle Babylons ruiner kan man endnu i dag finde statuer af løver med to vinger.

Løven var et passende symbol på Babylon. Det var det største af alle de gamle kongeriger. De to vinger fortæller os, med hvilken hurtighed "det gyldne kongerige" besejrede den civiliserede verden på den tid.

På hvilken måde ligner "dyret" i Åbenbaringen 13 Babylon?

Det gamle Babylon, som blev grundlagt af Nimrod, Noahs sønnesøns søn, mere end 2000 år før Kristus, var et af verdens 7 underværker. Det var bygget i en nøjagtig kvadrat og havde en høj mur, som var 26,5 m bred. Byens 362 kvadratkilometer store område inden for muren var anlagt meget smukt og symmetrisk med pragtfulde parker og haver. Med sin 96,5 km lange voldgrav og lige så lange ydermur, sine porte af ren kobber, sine hængende haver, sin tunnel under Eufratfloden, sin store skønhed og sine fuldendte forsvarsværker var denne by, som indeholdt mange ting, som i sig selv var underværker, et endnu større underværk. 1)

Babylons herskere krævede at blive tilbedt som guder. Det er stort at blive værdsat som menneske, men at lade sig tilbede af andre mennesker er gudsbespottelse. "Dyrets" leder gør netop dette! Hvad med det næste kongerige?

Medo-Persien overtog magten på den forfærdelige nat, da Belsazzar, Babylons sidste konge, halvt beruset gjorde et gilde for tusinde af sine højtstående undersåtter og lod dem drikke af de hellige kar fra Guds tempel. Det var den dråbe, som fik bægeret til at flyde over. Kongens knæ slog sammen i rædsel, da han så en hånd skrive hans dom på paladsets væg. Læs beskrivelsen af den frygtelige nat.

"Kong Belsazzar gjorde et stort gæstebud for sine tusinde stormænd og drak vin med dem... Man hentede da guld- og sølvkarrene, som var ført bort fra helligdommen, Guds hus i Jerusalem, og kongen og hans stormænd, hans hustruer og medhustruer drak af dem... Men i samme stund viste der sig fingre af en menneskehånd, som skrev på væggen kalk i kongens palads over for lysestagen, og kongen så hånden, som skrev. Da skiftede kongen farve, hans tanker forfærdede ham, hans hofters ledemod slappedes, og hans knæ slog mod hinanden." Dan.5,1.3.5.6.

Hvilken scene!

Ved synet af denne hånd bliver Belsazzar lammet af frygt. Han råber på "vismændene, kaldæerne og stjernetyderne", men de er ude af stand til at tyde skriften. Til sidst foreslår dronningen, at man kalder på Daniel. Den fordærvede konge er uvidende om, at Daniel er i stand til at tyde drømme, fordi Himlens Gud er med ham. Belzassar hader Gud og regner end ikke Daniel blandt sine vismænd.

Men nu er han rædselsslagen. På dronningens forslag bliver Daniel tilkaldt. Og hvad sker?

"Så førtes Daniel ind for kongen. Og kongen tog til orde og sagde til ham: "Er du Daniel, en af de fangne judæere, som min fader, kongen, bortførte fra Juda?" Dan.5,13.

Efter at have indrømmet, at hans vismænd ikke kan læse skriften på væggen, sagde kongen: "Jeg har hørt om dig, at du kan tyde drømme og løse gåder. Nu vel! Hvis du kan læse skriften og tyde mig den, skal du klædes i purpur, guldkæden skal hænges om din hals, og du skal være den tredje mægtigste i riget." Dan.5,16.

Daniel vidste meget godt, hvad der ville ske den nat, så jordisk belønning havde slet ingen betydning. I løbet af få timer ville de fleste i salen være døde. Han var ikke interesseret i belønning. "Spar dine gaver, og given anden dine foræringer! Men skriften vil jeg læse og tyde for kongen." Dan.5,17. Efter at Daniel havde mindet kongen om hans stolthed og oprør mod Gud, fortalte han ham, hvad skriften betød.

"Og således lyder skriften; Mene, mene, tekkel ufarsin!

Og ordene skal tydes således: Mene betyder: Gud har talt dit riges dage og gjort ende derpå. Tekel betyder: Du er vejjet på vægten og fundet for let. Peres (samme ord som ufarsin) betyder: Dit rige er givet til Medien og Persien." Dan.5,25-28.

Kongen er lamslået. Kan du forestille dig hans rædsel?

Han skulle ikke komme til at vente længe på opfyldelsen af Daniels ord.

"Samme nat blev Belsazzar, kaldæernes konge dræbt, og mederen Darius overtog riget i en alder af 62 år." Dan.5,30; 6,1. Uden krone og scepter lå Belsazzar der i en tilsølet purpurklædning.

Den tovingede løve var død. I året 538 f.K. overtog Medo-Persien under Darius magten nøjagtig som forudsagt! Bjørnen fra Daniels drøm havde vundet verdensherredømmet.

Hvori ligner "dyret" i Åbenbaringen 13 Medo-Persien? I Medo-Persien var det sådan, at var en lov først vedtaget, kunne den aldrig ændres. For regeringen blev anset for at være ufejlbarlig.

Du vil snart se, at "dyrets" magthaver har samme politik. Medo-Persien var ved magten, indtil riget kom ud for en ung mand med et uhyggeligt militærtalent - "Alexander den Store."

Han blev regent i en alder af 25 år!

Det var den 1. oktober år 331 f.K. I spidsen for sine hære mødte Alexander de persiske styrker og slog dem i slaget ved Arbela. Hans militære geni gjorde Grækenland til det tredje verdensrige. Leoparden med de fire hoveder og fire vinger fra Daniels syn var trådt i stedet for den medo-persiske bjørn.

Men hvad betyder de fire hoveder?

Alexander havde besejret verden. Men han havde ikke overvundet sig selv. Ved et drikkegilde tømte han Herkub-pokalen, som var fuld af vin. Det var en mægtig pokal. Den menneskelige mave kan vanskelig rumme mere end en liter.

Men hvor forfærdeligt. Han tømte den to gange! Og det kastede ham livet. Alexander døde af en voldsom feber i 33 år gammel. Det var i år 323 f.K.

I sit testamente havde han bestemt, at "de stærkeste" skulle arve riget. Hans fire general, Kassander, Lysimachus, Seleukus og Ptolomæus over overtog kejserdømmet og delte det i fire dele. Denne opdeling symboliseres ved leopardens fire hoveder.

Men hvad betyder de fire vinger? De er et symbol på hurtighed. Grækenland havde besejret verden på bare 13 år. Ingen har gjort det kunststykke efter.

Før sin død havde Alexander givet befaling om, at man i de græske byer skulle tilbede ham som en gud. "Dyret" fra Åb. 13 ligner en leopard deri, at det tog den græske kultur til sig, og i, at dets leder forlanger at blive tilbedt som Gud.

Hvem er det så fjerde "frygtelige" dyr i Daniel 7?

Det fjerde rige, der er fremstillet som det frygtelige dyr, er Rom. Rom besejrede Grækenland i 168 f.K. og gav senere sin magt til "Dyret" fra Åbenbaringen 13.

På det fjerde "frygtelige" dyr voksede der et "lille" horn ud. Ha ser vi noget forbløffende. Dyret i Åbenbaringen 13 og da. "lille horn" i Daniel 7 er en og samme magt! Gud ønsker at være sikker på, at ingen skal kunne tage fejl af, hvem denne magt er. Derfor beskriver han den i begge profetiske bøger.

Er Bibelens profetier ikke utrolige! Se nu beskrivelsen af det "lille horn".

"Jeg lagde nøje mærke til hornene, og se, et andet horn, som var lille, skød frem imellem dem, og tre af de tidligere horn oprykkedes for at skaffe det plads; og se, dette horn havde øjne som et menneske og en mund, der talte store ord... og han skal fælde tre konger og tale store ord mod den Højeste og mishandle den Højestes hellige; han skal sætte sig for at ændre tider og lov, og de skal gives i hans hånd een tid og to tider og en halv tid." Dan. 7,8.24.25.

Hvis du sammenligner denne beskrivelse af det "lille horn" med beskrivelsen af "dyret" i Åbenbaringen 13, vil du se, at det er en og samme magt. Se tillæg 1A angående den slående lighed. Et af de mest forbløffende træk ved denne magt er, at den "skal sætte sig for at ændre tider og lov." Dan. 7,25. Her er et menneske, der gør sig selv til Guds ligemand og vover at røre ved hans lov - universets grundlov! Han gør dette med gudsbespottelig dristighed. Men Gud har sagt: "Alle hans bud er sande. De står i al evighed fast." Salm. 111,7.8. Engelsk overs.

9_ Den næste holdepunkt for, hvem dyret er, er den tidsperiode, som Gud giver det at regere i, før det får sit "dødelige sår". Det skulle regere i 1260 år. For at der ikke skal være nogen som helst tvivl om dette, gentager Gud denne tidsperiode syv lange i Daniels Bog og Åbenbaringen! (En detaljeret beskrivelse af denne fantastiske profeti findes i tillæg 2).

Til sidst endnu et holdepunkt, før jeg fortæller dig, hvem dyret er.

Det er ikke blot det samme som det "lille horn" i Daniel :: Det er også den samme magt som den store skøge, der rider på et skarlagensfarvet dyr i Åbenbaringen 17. Vi læser videre:

"Og en af de syv engle med de syv skåle kom hen og tale med mig og sagde: Kom! jeg vil vise dig dommen over den store skøge, som sidder ved de mange vande.. og jeg så en kvinde sidde på et skarlagensrødt dyr, som var fuldt af gudsbespottelige navne; det havde syv hoveder og ti horn." Åb.17,1-3.

Her er disse hoveder og horn igen. Vi er kommet til at sætte dem i forbindelse med Rom. Skøgen hersker over Rom - hun rider rundt på det - har sit sæde på det. Det lyder bekendt. Det bliver mere og mere tydeligt. Denne skøge repræsenterer et korrump kirkesystem. Og hør nu: "Kvinden var klædt i purpur og skarlagens og skinnede af guld og ædelstene og perler." Åb.17,4.

Det er en rig kirke.

I Bibelens profetier repræsenterer en kvinde en kirke.

Gud ligner sin menighed med "En yndig datter." Jer.6,2. En jomfru er Guds sande kirke. En skøge er en fordærvet kirke. Den skøge, som omtales her, kaldes "MODER TIL JORDENS SKØGER OG VEDERSTYGGELIGHEDER" Åb.17,5. Det er ikke kun en kirke, det er en moderkirke. Det er en verdensmagt.

"Og jeg så kvinden beruset af de helliges blod, af Jesu vidners blod. Og da jeg så hende, blev jeg grebet af stor forundring." Åb.17,6. At tænke sig! Den slår de hellige ihjel!

Dette er forfærdeligt. Hvorfor vil vor kærlige himmelske Fader tale således om en kirke og vise hele verden dens skam? Hvorfor advarer han, der er kærlighed og barmhjertighed, enhver, der følger denne magt og modtager dens mærke om, at de tilsidst vil komme i ildsøen?

Jeg tror, svaret er: Fordi det er sandt. Gud er meget kærlig, og netop derfor siger han altid sandheden.

Jeg ved, det er chokerende, men her har vi en korrump kirkemagt, som Satan har brugt til at bedrage hele verden og berøve mennesker det evige liv ved at vildlede dem. Denne magt har ledere, der ligesom Nimrod og Alexander den Store leder folkets opmærksomhed bort fra den levende Gud - hen på sig selv. De får folk til at glemme Guds love og lytte til deres egne - bort fra Guds bud ind under deres bud. Og Gud fortæller os tingene, som de er - for han er kærlighed.

Men glem endelig ikke, at der er mange oprigtige kristne i denne faldne kirke, som hedder "Babylon" - og de vil høre Guds kald og gå ud fra den.

Læs nu videre: "Og han råbte med vældig røst og sagde: Faldet, faldet er Babylon, den store, og den er blevet bolig for dæmoner og tilhold for alskens urene ånder og for alle slags urene og afskyelige fugle!" "Og jeg hørte en anden røst sige fra Himlen: Drag ud fra hende, mit folk! for at I ikke skal gøre jer delagtige i hendes synder og rammes af hendes plager." Åb.18,2.4.

Hvem er nu "dyret"? Hvilken magt?

1) Den modtog sin "trone" og autoritet fra Rom. Åb.13,4.

2) Beherskede verden i 1260 år (fra 538 til 1798 e.K.)

3) Da fik den "et dødeligt sår", som senere blev lægt.

Åb.13,3.

4) Er både en politisk og en religiøs magt, som bliver tilbedt. Åb.13,4.

5) Ændrer Guds lov. Dan.7,25.

6) Har en leder, som gør krav på at være Gud på jorden og at kunne tilgive synder.

7) Er en moderkirke, (den har fået døtre). Åb.17,5.

8) Har ført krig mod de hellige.

9) Er en verdensmagt, som man har undret sig over. Åb.13,3.4.

10) Har "et menneske" som sin leder, hvis navns tal er 666. Åb.13,18.

11) Har et frygtet "mærke", som, hvis det bliver modtaget, vil få sin indehaver til at blive kastet i ildsøen og miste det evige liv.

Nu er de allerfleste klar over, at der her er tale om pavemagten. For det er den eneste' magt på denne jord, som passer til alle de oplysninger, som Bibelen giver om den.

Men hvad med tallet 666?

3. BESKRIVELSE AF DYRET

VENT! Læs ikke dette kapitel, hvis du ikke har læst 2.kapitel.

Lad os nu undersøge dette grundigt, så vi er sikre på ikke at tage fejl.

"Og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor magt." Åb. 13,2.

Kejser Justinian "gav" Rom til paven, samtidig med at han erklærede, at paven skulle være overhoved for alle kristne kirker på jorden. Og han oprettede pavemagten i året 538 e.K., da den kejserlige hærs general Belisarius fordrev østgoterne fra Rom.

Rom gav ham sin "trone". Bibelens profeti forudsagde dette flere hundrede år, før det skete!

Fra 538 e.K. regerede pavemagten i nøjagtig 1260 år, indtil 1798, da noget utroligt skete.

Napoleons general Berthier tog paven til fange og førte ham til Frankrig!

Et dødeligt sår. Pavemagten havde regeret i nøjagtig 1260 år. Kunne det være en blot og bar tilfældighed? Hvorfor gjorde Berthier det?

Napoleon ville være verdenshersker. Pavemagten stod i vejen. Mon de vidste, at de opfyldte profetien?

"...men dets dødshug blev lægt. Og hele jorderig fulgte undrende efter dyret." Åb.13,3.

"I 1929 anerkendte den italienske regering Vatikanet som en selvstændig stat. Endnu engang var paven regent. Den 9. marts 1929 erklærede han: "Alle folk i verden er med os." San Francisco Chronicle offentliggjorde en beretning om undertegnelsen af denne pagt på sin forside. Den lød således: "Mussolini og Gaspari underskriver en historisk pagt... heler et mangeårigt sår." Det er utroligt! Bibelen forudsagde, at dyrets sår ville blive helet, og avisen bekræfter dette med nøjagtig de samme ord." 1)

Selvom denne store organisation ikke blev oprettet før i 538 e.K., så Paulus kræfter arbejde på at berede vejen for den. Hvad skete der i hans tid, som han så? Der skete følgende:

Efter at Jesus var vendt tilbage til Himlen, voksede den første menighed hurtigt under Helligåndens velsignelse. Jesus havde forudsagt, hvorledes hans folk ville blive behandlet.

"Man skal overgive jer til trængsel og slå jer ihjel, og I skal blive hadet af alle folk for mit navns skyld." Matt.24,9.

Dette blev bogstaveligt opfyldt. Læs denne forbavsende beretning:

"Henrettelse af de kristne blev gjort til et skuespil," siger Tacitus i sin beskrivelse af forfølgelserne under Nero. "De blev svøbt i skind af vilde dyr og sønderrevet af hunde. De blev korsfæstet. De blev pakket ind i brændbart materiale og antændt for at belyse gaderne. For at undslippe døden behøvede de kun at fornægte Kristus og ofre til kejseren." 2) Nogle gjorde dette, men mange flere led en pinefuld død hellere end at svigte deres Herre.

"Hedningerne forudså, at hvis evangeliet sejrede, ville deres templer og altre blive tilintetgjort; derfor satte man alt ind på at udslette kristendommen. De kristne blev berøvet deres ejendele og jaget fra hus og hjem. Store skarer beseglede deres vidnesbyrd med livet. Høj og lav, rig og fattig, læg og lærd - alle blev slagtet uden skånsel. Under højene udenfor Rom var der gravet lange tunneller; det mørke indviklede net af gange strakte sig milevidt uden for byens mure. I disse underjordiske tilholdssteder begravede Kristi efterfølgere deres døde, og her fandt de forfulgte et hjem. Mange "blev lagt på pinebænken og tog ikke imod befrielse, for således at opnå en bedre opstandelse." Hebr.11,35. De glædede sig over, at de blev agtet værdige til at lide for sandheden,

og sejrssange steg op fra de flammende bål." 3) Satan kunne ikke udrydde dem. 1 årevis slagtede kejser Nero og Diocletian tusinder af de kristne.

"I kan dræbe os, pine os og fordømme os," sagde en kristen til sine forfølgere, "jeres uretfærdighed beviser vor uskyld." Tertullian, Apology, para.50.

Indtil 313 e.K. var det ulovligt at være en kristen. Han var kriminel. Men Jesu efterfølgere bredte sig alle vegne.

Satan indså, at han måtte skifte taktik. Han måtte emde en bedre plan. Hvad kunne han udtænke, som var bedre end at slå de kristne ihjel?

Gøre tingene lettere - og fordærve indefra! Det var den kloge generals plan.

Hør nu, hvad der sker.

Hele det romerske kejserrige er forbløffet. Kejser Konstantin har ladet sig døbe! De kristne er begejstrede.

Nu skal de ikke mere sønderrives af hunde og løver, slagtes koldblodigt eller bruges som levende fakler ved gladiatorkampene. Nu er kristendommen blevet statens religion! Tingene udvikler sig vidunderligt. Eller sådan ser det ud.

Men lidt efter lidt, da alle slapper af og ikke mere bekymrer sig om at blive dødsdømt, sker der noget.

Man går på akkord!

For at opnå popularitet og rigdom sænker lederne gradvis fanen for at gøre det lettere for hedningerne at komme ind i kirken. Men det resulterer i vildfarelser og hedenske skikke.

Gud er slet ikke forbavset over Satans rænker for at ødelægge hans menighed indefra. Derfor advarer han os. Hør her fra Pauli pen: "Lad ingen vildlede jer på nogen måde. Først (før Kristi genkomst) må jo frafaldet komme, og lovløshedens menneske, fortabelsens søn, åbenbares, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der hedder Gud og helligdom, så han tager sæde i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud." "Thi lovløshedens hemmelighed er allerede i virksomhed." 2.Tess.2,3.4.7. Paulus så det komme! Fordærvælsens mystiske værk gik hastigt frem efter den sidste apostels død.

Men hvad var det, der skete?

Efter at forfølgelserne var ophørt, var det Satans store plan at kontrollere kirkens ledere. Hvis han kunne få dem til at ophøje sig selv og blive pengebegærlige, ville det påvirke hele menigheden.

Man ville begynde et kapløb om at få så mange hedninger som muligt til at lade sig kristne.

Kirkens rigdom og anseelse ville vokse. Hvem bryder sig om, at man må ændre lidt på Bibelen for at opnå dette! Man kan bare indføre nogle af de hedenske ritualer og skikke i kristendommen og give dem kristne navne, så vil hedninger i massevis komme ind i kirken.

Hvor frygteligt - og det er netop, hvad der sker!

Apostlene var rejst rundt i det romerske rige og havde oprettet menigheder i mange byer. De største fandtes i Jerusalem, Rom og i Alexandria i Ægypten. Til sidst blev Rom den største.

Det næste skridt var, at kirkens ledere skulle få kontrol over staten, så den kunne gennemtvinge sine dekretter. Og de opnåede dette i en grad, som oversteg deres mest højtflyvende drømme. I året 538 blev hele byen Rom overgivet til paven, Roms biskop. I de følgende 1260 år regerede kirkens ledere med fuld borgerlig autoritet. Det var altsammen forudsagt i Bibelen!

Bibelen siger, at dyret havde "gudsbespottelige navne". Åb.13,1. "Det blev en af kirkens første læresætninger, at dens leder har den øverste autoritet over biskopper og præster over hele verden. Og endnu værre - han tog Guds navn! Han blev tiltalt som "Herre Gud Paven" og erklæret for "ufejlbarlig". (Se dokumentation for dette i tillæg 3). Han kræver, at alle mennesker skal tilbede ham.

Men hvad med tallet 666? Lad os se nærmere på det.

På pavens bispehue stod der i århundreder "Vicarius Filii Dei", som betyder "Guds Søns Stedfortræder". Den nuværende pave, Johannes Paul II har ændret dette. Men i alle tider har man offentligt gjort krav på, at dette er pavens retmæssige titel.

Dur Sunday Visitor skriver den 18. april 1915: "De bogstaver, der står indskrevet på paven'S bispehue er følgende: "VICARIUS FIUI DEI", som er latin og betyder Guds Søns Stedfortræder. I Åb.13,18 står der: "Her gælder det at have visdom. Lad den, der har forstand, udregne dyrets tal; thi det er et menneskes tal, og dets tal er 666."

Lad os gøre det og se, hvad vi kommer til. Bogstaverne har talværdi - det har mange af os lært i skolen.

V=5

I=1

C=100

A=0

R=0

I=1

U=5

S=0

U og V har samme værdi. Se i leksikon under "alfabat".

F=0

I=1

L=50

I=1

I=1

D=500

E=0

I=1

I alt 666

Det bliver samme resultat på græsk, hebraisk og latin. Lad mig skynde mig at sige, at når et menneske får del i denne forfærdende viden, bør det være venligt og taktfuldt. Vi må lade mennesker vide, at Gud elsker alle. Sandheden må siges - men altid med venlighed.

De 1260 år, pave magten regerede i, kaldes "den mørke middelalder". Jeg er sikker på, at du har hørt det udtryk før. Grunden til, at den var så mørk, var, at præsterne forbød alle at læse i eller at eje en Bibel! I hundreder af år var det kun præsterne, der måtte læse i Bibelen. Satan måtte holde Bibelen væk fra mennesker for at holde dem nede i mørke og overtro. Mennesker vidste ikke bedre.

Der var en tid, hvor et menneske, der blev fundet i færd med at læse i Bibelen, blev slæbt ud af sit hjem, hængt på en pæl og brændt foran sit hus! (Se tillæg 4).

Hvad Johannes derefter får at se, er så utroligt, at han er lamslået.

4. UTROLIGT

Vent! Hvis du ikke har læst 1.kapitel, læs ikke dette.

Kan du forrestille dig, at kristne slår andre kristne ihjel?

En frygtelig tanke.

Men hør nu: "Og det blev givet det at føre krig mod de hellige og sejre over dem." Åb.13,7. "Og jeg så kvinden beruset af de helliges blod, af Jesu vidners blod. Og da jeg så hende, blev jeg grebet af stor forundring." Åb.17,6.

Hvilket syn! Intet under at Johannes var lamslået. En hel stabel bøger ville ikke slå til, hvis historien om de 50 millioner kristne, der blev slået ihjel som "kættere". Fordi de ejede en Bibel, fordi de troede, at mennesker skulle have deres frihed til at tilbede Gud i overensstemmelse med deres egen samvittighed - for disse og mange andre "forbrydelser" blev mænd, kvinder og små børn pint ihjel.

Historien beretter højt og tydeligt, at hele byer og landsbyer blev slettet af landkortet, fordi beboerne ikke ville rette sig efter kirken og dens leder.

"Kirkens højeste embedsmænd studerede under deres herre, Satan, hvorledes man kunne pine et offer mest muligt uden at det døde. I mange tilfælde blev den djævelske proces gentaget til den yderste grænse for, hvad et menneske kunne udholde, indtil naturen endelig opgav kampen, og den lidende hilste døden som en sød befrielse." 1) En sådan skæbne overgik dem, som satte sig op imod den romerske kirke. Og hvis den fik mulighed for det, ville den gøre det samme med "kættere" i dag. Rom praler af, at det aldrig forandrer sig. Rektor for Det katolske Institut i Paris afslører kirkens og dens ledes holdning til forfølgelse, idet han siger:

"Når det gælder kætteri, lader kirken sig ikke nøje med overtalelse. Moralske og intellektuelle argumenter er efter dens mening utilstrækkelige, og den kan tage magtmidler som fysisk afstraffelse og tortur i anvendelse." 2)

Læs en chokerende beretning om, hvordan valdensernealbigenserne, bøhmerne og andre blev henrettet og hemmeligt myrdet for deres tro i tillæg 5.

Værst gik det ud over valdenserne. De var blandt de få, som ejede Bibler under pavemagtens regeringstid.

De så, hvordan mennesker under pavens og præsternes ledelse forgæves søgte at opnå tilgivelse for deres synder ed at mishandle deres legeme. Tynget af syndeskyld og fyldt med rædsel for Guds vrede, fortsatte mange hermed, indtil deres legeme endelig gav op, og de døde uden det mindste håb.

Valdenserne længtes efter at give disse hungrende sjæle livets brød, at bringe dem det budskab om fred, som findes i Guds løfter, og vise dem hen til Jesus som det eneste håb om frelse.

Præsterne fremstillede Jesus som så blottet for medfølelse med mennesket i dets faldne tilstand, at præsters og helgeners forbøn var nødvendig. Valdenserne længtes efter at vise mennesker hen til Jesus som deres medlidende, elskende Frelser, der står med udstrakte arme og indbyder alle at komme til sig med deres syndebyrde for at få tilgivelse og fred.

Med bævende læber og tårefyldte øjne, ofte på deres knæ, fortalte valdenserne andre om de dyrebare løfter, som er synderes eneste håb. For ivrige tilhørere gentog de atter og atter disse ord: "Jesu, hans Søns blod renses os fra - uretfærdighed." 1.Johs.1,7.

Der var mange, som ikke lod sig bedrage af Roms påstande. De indså, hvor meningsløs menneskers mægling mellem Gud og synderen er.

Forsikringen om Frelserens kærlighed syntes for overvældende for nogle af disse stakkels omtumlede sjæle så stor var den befrielse, den bragte. Et sådant væld af lys strømmede ind over dem, at de følte sig hensat til Himlen.

Ofte hørtes ord som disse: "Vil Gud virkelig tage imod mit offer? Vil ham se i nåde til mig? Vil han tilgive mig?" Bibelens svar lød: "Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngende af byrder, og jeg vil give jer hvile." Matt.11,28.

Troen greb løftet, og glade udråb lød. "Ikke flere lange pilgrimsrejser; ikke flere besværlige ture til helgengrave. Jeg kan komme til Jesus, netop som jeg er, og han vil ikke afvise min bøn. "Dine synder er dig forladt." Mine synder, selv mine, er tilgivet!"

Der var en mærkelig højtidelig magt i Skriftens ord, som talte direkte til hjerter, som længtes efter sandheden. Det var Guds stemme, og den bragte overbevisning til dem, som hørte den.

I mange tilfælde så man ikke mere til sandhedens budbærer. Han var taget til andre lande, eller han havde endt sit liv i et skummelt fængsel; måske var han blevet dræbt et sted, hvor han havde vidnet om sandheden.

De valdensiske missionærer var trængt ind i Satans rige. Selve eksistensen af dette folk, som ejede den første menigheds tro, var et stadigt vidnesbyrd om Roms frafald og forårsagede bittert had og forfølgelse. At de nægtede at opgive Skriften var en krænkelse, som Rom ikke ville tåle. Det besluttede at udslutte dem fra jordens overflade.

Pave Innocent III bekendtgjorde - "Denne onde og afskyelige sekt af bagtalere" skal, hvis de "nægter at afsværge deres tro, knuses som giftslanger."! (Se tillæg 6)

Deres moralske karakter var uangribelig. Deres store forbrydelse var, at de ikke ville tilbede _ Gud i overensstemmelse med pavens vilje. For denne forbrydelse blev enhver ydmygelse, forhånelse og tortur, som mennesker eller djævle kunne udtænke, brugt imod dem.

De ble_ jaget til døde; men deres blod vandede den sæd, de havde sået, og frugterne udeblev ikke. Indtil verdens ende vil de blive båret af dem, som er villige til at lide hvad som helst for "Guds bud og Jesu vidnesbyrd." Åb.1,9. 3) Husk på, at disse grusomheder fandt sted, længe før vi blev født. Men advarslen om at modtage "dyrets mærke" gælder sandelig vor tid. Snart vil vi se, hvad dyrets "mærke" er!

Som vi tidligere har set, ville denne magt "sætte sig for at ændre tider og lov." Dan.7,25.

Fordi hedningerne var vant til at tilbede billeder, tog kirken det andet bud, som forbyder tilbedelse af billeder, ud af Guds lov. Den satte billeder ind i kirkerne! Men i stedet for billeder af hedenske guder, brugte man billeder af afdøde "helgener"! Folket blev undervist om, at helgenerne skulle hjælpe dem til at blive bedre kristne. Men resultatet blevet helt andet.

Dokumentation angående måden, hvorpå man bragte billeder ind i kirkerne findes i tillæg 7.

Der står, at han ville "sætte sig for at ændre tider og lov."

Læs nu denne chokerende udtalelse fra et offentligt dekret: "Paven har magt til at ændre tider, at ændre love og at afskaffe alting, selv Kristi bud." Decretal, de Translatic Episcop.

Da jeg første gang læste dette dekret, var jeg slået af forundring. Denne officielle udtalelse fra pavemagten var næsten ord til andet et citat fra Bibelen! I stedet for kun at lade der være ni bud, delte man det tiende i to, så der stadig var ti. (Se appendix 8).

Satan havde fået det andet bud revet ud af Guds lov. Men han var ikke færdig endnu. Kirkens ledere forandrede også det fjerde bud!

Forandringen af det fjerde bud skete gradvis over en længere periode, for at det ikke skulle få nogen til at gøre indsigelse. Men denne forandring er et Satans mesterværk.

Forbered dig på noget helt utroligt!

Følgende udtalelser kommer fra kirkelige autoriteter og er dokumenterede.

Spørgsmål: "Har du nogen anden måde, hvorpå du kan bevise, at den romerskkatolske kirke har magt til at indstifte højtider?"

Svar: "Hvis den "ikke havde en sådan magt, kunne den ikke have gjort det, som alle vore dages kristne er enige i den kunne ikke have sat helligholdelse af søndagen, den første dag i ugen, i stedet for helligholdelse af lørdagen, den syvende dag i ugen - en forandring, som ikke har noget grundlag i Bibelen." A Doctrinal Catechism, af Stephen Keenan, side 174.

Det er utroligt!

Kardinal Gibbons erklærer: "Den katolske kirke forandrede i kraft af sin guddommelige mission hviledagen fra lørdag til søndag." 4)

Igen stiller man spørgsmål til katolikkerne:

Spørgsmål: "Hvilken dag er hviledag?"

Svar: "Lørdag er hviledag."

Spørgsmål: "Hvorfor holder vi så søndag i stedet for lørdag?"

Svar: "Vi holder søndag, fordi den katolske kirke ved rådet i Laodikea (år 364) ændrede helligdagen fra lørdag til søndag." The Convert's Catechism of Catholic Doctrine, side 50, tredje edition.

Hvad siger det fjerde bud i virkeligheden. Der står: "Kom hviledagen (sabbatsdagen) i hu, så du holder den hellig! I seks dage skal du arbejde og gøre al din gerning, men den syvende dag skal være hviledag for Herren, din Gud; da må du intet arbejde udføre, hverken du selv, din søn eller datter, din træl eller trælkvinde, dit kvæg eller den fremmede inden dine porte. Thi i seks dage skabte Herren himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den." 2.Mose 20,8-11.

Erkender kirkens autoriteter, at der ikke findes noget bud i Bibelen, der påbyder søndagshelligholdelse?

Ja, det gør de! Se her.

Den katolske kardinal Gibbons skriver i Faith of Our Fathers, side 111: "Du kan læse Bibelen fra 1. Mosebog til Aaenbaringen, og du vil ikke finde een eneste linie, som giver nogen grund til at helligholde søndagen. Skriften påbyder helligholdelse af lørdagen, en dag, som vi aldrig holder hellig."

Ved Rådet i Trent i 1545 vedtog den katolske kirkes ledere, at "traditionen" har lige så stor autoritet som Bibelen! De hævdede, at Gud havde givet dem autoritet til at forandre Bibelen på en hvilken som helst måde, de måtte ønske. Med "tradition" mente de menneskers lærdomme.

Jesus sagde: "Det er forgæves, de dyrker mig, når de fører lærdomme, som kun er menneskebud." Matt.15,9.

Akkurat som de havde indført billeder i kirken for at gøre det lettere for hedningerne at slutte sig til den, forandrede de hviledagen - og af samme grund.

Hvordan begyndte det?

Solen var de fleste hedningers gud helt tilbage til Babylons tid. Og da de tilbad solen om søndagen, indså de af kirkens ledere, der gik på akkord, at hvis de forandrede hviledagen fra lørdag til søndag, ville det have flere fordelen. For det første ville det adskille dem fra jøderne, som mange romere hadede. Ligesom Jesus holdt de helligdag om lørdagen, som de gør det endnu i dag. For det andet ville det gøre det meget lettere for hedningerne at slutte sig til kirken, hvis de kristne mødtes på den samme dag som den hedenske verden.

Det fungerede udmærket. Hedningerne kom i tusindvis ind i kirken. Satans plan gjorde sit ødelæggende arbejde. Forandringen skete gradvis, men mange oprigtige kristne blev urolige. De gik til lederne og spurgte, hvordan de turde vove at ændre den almægtige Guds lov! Kirkens ledere vidste, at dette ville ske, så de havde svar på rede hånd. Dette svar er et mesterværk. Hvis et menneske ikke kender sin Bibel grundigt, lyder det godt.

Man fortalte folket, at man holdt hviledag om søndagen, fordi Jesus opstod fra de døde på en søndag.

Der findes end ikke eet eneste vers i Bibelen, som siger, at vi skal gøre det, men det var, hvad man fortalte dem. Er det ikke utroligt! Måske har du endda selv hørt det!

Da kejser Konstantin lod sig døbe, blev kristendommen statsreligion, husker du nok. Nu væltede tusinder af hedninger ind i kirken, og det varede ikke længe, før de fik en dominerende indflydelse. De fleste af kejserens højeste embedsmænd havde været soltilbedere. Da den romerske regering var ved at gå i opløsning, holdt Konstantin råd med medlemmerne af regeringen og kirkens embedsmænd.

"Hvad skal vi gøre? Hvorledes kan vi forene og styrke regeringen?" spurgte kejseren.

Kirkens ledere kom med et betimeligt råd.

"Vedtag en søndagslov. Tving alle til at ære søndagen ved ikke at arbejde."

Det var sagen! Det ville tilfredsstille de hedenske soltilbedere, forene hedninger og kristne og styrke det romerske kejserrige.

I året 321 vedtog Konstantin den første søndagslov, idet han gav efter for kirkens mænd. Her er ordlyden, nøjagtig som den står optegnet:

"Alle dommere og byboere og alle håndværkere skal hvile på solens ærværdige dag." Edikt den 7.marts 321 e.K. Corpus Juris Civilis Cod. liv.3, tit.12, Lex.3, (Se nærmere oplysning i appendix 9) De kristne, som ikke ville gå på akkord og vanære Gud, var ilde stillet. Satan havde fordrejet forholdene, så de var tvunget til at ære den hedenske "soldag" eller bøde for ikke at gøre det. Selv efter kejserens søndagslov fortsatte mange kristne at ære og helligholde syvende-dags-sabbaten, som deres Frelser havde gjort det. Gud vidste, hvad der foregik og havde forudsagt, at syndens menneske ville - sætte sig for at ændre tider og lov." Satan var i færd med at narre hele verden. Præsterne forbød Bibelen. Når årene gik, ville de nye generationer (uden Bibler) glemme Herrens sabbat.

- Og ikke alene det - fra tid til anden blev der holdt store kirkeråd. Og ved næsten dem alle blev Herrens sabbat holdt nede og søndagen ophøjet. Den hedenske festdag blev til sidst anset for at være "Herrens Dag", og kirkens ledende udnævnte Bibelens sabbat til at være en levn fra jødedommen - og de mennesker, som ærede den i lydighed mod det fjerde af Guds bud, blev kaldt "forbandede."

Al rive helligdagsbudet midt i Guds lov ud og erstatte del. med helligholdelse af den hedenske soldag, beslaglægge alle Bibler og kommandere hele verden til at acceptere det - det var alle tiders største svindel!

Satan hader det fjerde bud mere end alle de andre, fordi det er det eneste der fortæller os, hvem Gud virkelig er - Skaberen af "himmelen, jorden, havet og alt, hvad der er i dem." 2.Mose 20,11. Du kunne tilbede en hvilken som helst gud og holde de andre ni bud (ikke slå ihjel, stjæle osv), men når du holder det fjerde bud, viser du derved, at du tilbeder universets Skaber, som selv hvilede på den syvende dag og bød alle mennesker at gøre det samme, som han gjorde.

Som århundrederne gik, glemte mennesker, Guds sabbat fordi de ingen Bibler havde, og søndagshelligholdelsen blev en fast tradition. Også i dag er mange uvidende om dette emne.

Valdenserne og enkelte andre grupper havde i hemmelighed Bibler i den mørke middelalder, og mange helligholdt Bibelens sabbat, lørdagen, ligesom Jesus gjorde helt ned gennem historien. Men de blev behandlet som lovløse. Når som helst man fangede dem, blev de pint og henrettet. Deres mishandlede lig viste verden den metode, dyret altid har brugt: nemlig vold og magt.

Om Guds trofaste i de sidste dage står der: "Her gælder det om udholdenhed for de hellige, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesus." Åb.14,12.

I moderne tid indrømmer protestantiske religiøse ledere, der ved, hvad de siger, at det er mennesker, der har forandret hviledagen, ikke Gud.

Læs disse forbløffende udtalelser:

"Det er ikke noget klart påbud, som er årsag til at vi helligholder den første dag i ugen i stedet for den syvende. Man søger forgæves i Skriften efter hjemmel for en forandring fra den syvende dag til den første." Clovis G. Chappell, Ten Rules for Living, side 61.

Baptist - Harold Lindsell, tidligere redaktør af Christianity Today sagde: "Der er intet i Bibelen, som pålægger os at holde søndagen som helligdag i stedet for lørdagen." 5/11 1976.

Episcopal - "Bibelens bud siger, at du skal hvile på den syvende dag. Og det er lørdagen. Intetsteds i Bibelen siges der noget om, at der skal holdes gudstjeneste om søndagen." Philip Carrington, Toronto Daily Star, 26/10 1949.

Katolikkerne siger ligeud, hvordan denne forandring skete. De erklærer: "Vi holder søndag i stedet for lørdag, fordi den katolske kirke ved rådet i Laodikea ændrede helligdagen fra lørdag til søndag." The Converts Catechism of Catholic Doctrine, Tredie udgave, side 50.

Catholic Press siger: "Søndagen er en katolsk institution, og helligholdelse af den kan kun forsvares ud fra katolske principper... Fra Bibelens begyndelsen til dens afslutning findes der ikke een eneste sætning, som berettiger overflytningen af den offentlige gudstjeneste fra den sidste dag i ugen til den første." 5)

Bibelen omtaler den syvende dag 126 gange i Det Gamle Testamente og 62 gange i Det Nye. Den første dag i ugen nævnes kun otte gange i Det Nye Testamente... En katolsk præst tilbød 1000 dollars til den, der kunne emde et vers i Bibelen, som tyder på, at søndagen nu skal helligholdes i stedet for den syvende dag. Ingen meldte sig. Jeg har gjort det samme, men fik ingen reaktion. Et forbavsende glimt af de otte bibeltekster, som omtaler den første dag i ugen, findes i tillæg 10. Bibelen siger, at dyret (det lille horn) vil "sætte sig for at ændre tider og lov." Dan.7,25. Det andet bud blev taget bort, og billeder blev indført. Det fjerde bud er det eneste, der handler om tid.

"Paven har magt til at ændre tider, at ophæve love og afskaffe alle ting, selv Kristi bud." Decretal de Tranlatic Episcop.

Husk på, at Gud er kærlig og retfærdig. De, som i uvidenhed holder søndag og derved overtræder Guds bud, bliver ikke fordømt. Det er kun den, som ved, hvad Gud befaler, og med vilje er ulydig, som synder. Guds fjende ved, at det at overtræde et af Guds bud er en synd, som sårer vor Frelser og berøver os det evige liv, hvis vi ikke omvender os.

Satan har lavet denne sammensværgelse så underfundigt at selv mange præster ikke er klar over den. Mange religiøse ledere gør sig desperate anstrengelser for, at kendsgerningerne om dette emne ikke skal blive kendt. Det er chokerende, men sandt, at mange præster ikke har lært noget andet end deres lærere lærte før dem. Og så lærer de deres menighed, hvad de selv har lært af disse lærere. Sådan er det fortsat gennem generationer. Det er år sagen til, at selv vore forældre og bedsteforældre måske ikke har forstået, hvad Guds Ord lærer om syvende-dagssabbaten. Men når mennesker ærligt studerer Bibelen selv, bliver deres øjne åbnet. Mange stoler på, hvad præsten siger og læser ikke selv Guds Ord. Er det til at forstå?

Jeg takker Gud for, at millioner af mennesker overalt i verden lærer disse forbavsende sandheder om Guds og Bibelens sande sabbat at kende og begynder at helligholde den i lydighed mod den Frelser, der døde for at forløse dem.

Når du begynder at helligholde Guds sabbat, vil en stor glæde og fred fylde dit hjerte. Du ved, at du ikke overtræder hans bud og kommer din Frelser nærmere. Åbenbaringen beskriver de trofaste i de sidste dage, som "holder Guds bud og bevarer troen på Jesus." Åb.12,14.

Den onde har fået de fleste præster til at sige, at Guds ti bud er afskaffet. Men vil det nogen sinde blive rigtigt at bryde det sjette, ottende eller niende bud - at slå ihjel, stjæle eller lyve? Alle budene står eller falder med hinanden, fordi de er udtryk for en kærlig forbindelse mellem dig og Gud.

Hvis du overtræder et af budene, overtræder du dem alle (Jakob 2,10.11).

Jesus sagde: "Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne; Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at fuldkomme. Thi sandelig siger jeg jer: før himmelen og jorden forgår, skal end ikke det mindste bogstav eller en tøddel af loven forgå - før det er sket altsammen."

Matt.5,17.18. Himmelen og jorden er endnu ikke forgået. Det er sandt, at vi bliver frelst af Guds nåde og ikke ved vor lydighed (Ef.2,8). Jeg priser Gud, fordi hans frelse er en fri gave, som vi kun kan modtage ved tro. Men det er også sandt, at hvis et menneske med vilje bliver ved med ikke at adlyde Gud, viser det, at det i virkeligheden ikke elsker Gud nok til at adlyde ham og ikke har taget imod den frie gave. Det er ikke blevet født på ny. Guds sande børn vil elske ham så højt, at de hellere ville dø end synde imod ham. Det vil være en glæde at være lydige, når du følger Jesus! Det er nyt for mange mennesker, at Moses fik mere end et sæt love. På bjerget gav Gud ham de ti bud, som han siger skal bestå altid. Moses fik også ceremoniloven, som er omtalt i appendix 11. Denne lov bestemte, hvorledes offerdyrene skulle aflives og lignende ting. Den blev "tillagt på

grund af synden" og viste hen til Guds Søns offer på korset. Den skulle hele tiden minde folket om, at engang ville det sande syndoffer komme. Det uskyldige lille lam repræsenterede "det Guds Lam, som bærer verdens synd." Johs. 1,29. Efter at Jesus kom og døde for os, er det let at indse, at ceremoniloven ikke længere var nødvendig.

Gud gav sit folk endnu et sæt love. Det var sundhedslovene, som findes i 3.Mose 14. På grund af disse love var Guds folk det sundeste folk i verden! De fik ikke de forfærdelige sygdomme som andre folk fik, eller som vi får i vor verden i dag. Eftersom vore legemer er mage til deres, vil den, som følger disse kloge og videnskabelige sundhedslove i dag, høste de samme gode frugter. De får ikke så let kræft, hjertetilfælde osv. som andre mennesker. Vor Gud er en kærlig Gud. Når du lærer Jesus at kende, kan du ikke undgå at komme til at elske ham.

Det var den ceremonielle lov, som blev afskaffet ved korset. Denne lov handlede om ofringer af dyr, om drikofre og syv ceremonielle sabbater, som kom hvert år og faldt på forskellige ugedage. Alt dette pegede frem imod Frelserens død på korset og har ingen betydning for os i dag. Disse ceremonielle madog drikofre, nymåner og sabbater var "en skygge af det, der skulle komme, men sagen selv kom med Kristus." Ko1.2,16.17. Det var altsammen "skygger" af korset. Paulus kalder det "lovbestemmelser, som var imod os" og siger tydeligt, at de blev "naglet til korset". Ko1.2,14. Jeg er glad for, at vi ikke mere skal slå dyr ihjel. Er du ikke? De syv ceremonielle sabbater, som faldt på forskellige tider af året, blev afskaffet sammen med resten af ceremoniloven og er fuldstændig adskilt fra "Herrens sabbat", som kommer hver uge. Gud ønsker ikke blot, at hans børn skal holde den ugentlige sabbat her på jorden, men Bibelen siger, at vi stadig skal holde sabbat i Himlen! Esaj.66,22.23. Angående den forbavsende dokumentation, som viser forskellen mellem den ceremonielle lov og de ti bud se tillæg 11.

Satan har opfundet den største forfalskning i menneskehedens historie.

Hør her, hvad de katolske autoriteter forkynder: "Bibelen siger: "Kom den syvende dag i hu, at du holder den hellig". Den katolske kirke siger; "Nej! Ved min guddommelige magt afskaffer jeg sabbatsdagen og byder jer at helligholde den første dag i ugen." Og se, hele den civiliserede verden bøjer sig i ærbødig lydighed for den hellige katolske kirkes bud." Father Enright, C.S.S.R. of the Redemptoral College, Kansas City, Mo. Taget fra History of the Sabbath, side 802.

Forbløffende! Intet under at Bibelen siger: "Og de tilbad dragen, fordi den havde givet dyret magten, de tilbad også dyret og sagde: "Hvem er dyrets ligemand? og hvem formår at kæmpe mod det?" Og alle de, der bor på jorden, skal tilbede det, alle de, der ikke fra verdens grundlæggelse har deres navn skrevet i livets bog." Åb.13,4.8.

Utroligt! .

Der er ikke gået nogen tid tabt. Se, hvorledes ugens dage er de samme som på Jesu tid i tillæg 12. Nogle præster, som ikke kan begrunde det, de siger ud fra Bibelen, vil sige: "Du skal ikke bekymre dig om Guds bud; tilbed blot Gud hver dag, eller vælg en af de syv dage I til det." Visse højt uddannede præster har endog sagt: "I skal ikke bekymre jer om at følge Bibelen; den gælder ikke mere. I skal bare leve et godt liv, så er alt i orden." Når de bliver spurgt, hvorfor de kommer sammen om søndagen i stedet for på den syvende dag, vil mange præster ærligt svare: "Jeg ved, at lørdagen er syvende-dags-sabbaten, og at Bibelen ikke har forandret den, men hvis jeg skulle fortælle folk det, ville jeg miste min stilling!"

Men det var frygt for at miste sin stilling og komme i vanskeligheder, der fik Pilatus til at gøre det, han gjorde. Husker du? Folket råbte: "Hvis du giver ham fri, er du ikke kejserens ven."

(Johs.19,12). Pilatus var bange. Hvis folket vendte sig imod ham, fordi han frigav Jesus, kunne ingen vide, hvad der ville ske. Det ville koste ham hans stilling! Beretningen lyder: "Og da Pilatus gerne ville gøre folkeskaren tilpas, løslod han dem Barabbas; men Jesus lod han piske og overgav ham til at korsfæstes." Mark.15.15.

Det var forfærdeligt!

Jeg siger igen - intet under, at verden følger undrende efter dyret - intet under! For at redde deres stillinger eller frelse deres liv går mennesker på akkord.

Jeg takker Gud, fordi mange tusinde, som lærer disse sandheder at kende, er hæderlige nok til at komme tilbage til Bibelen og følge Jesus helt. Gud gør det så enkelt - selv et barn kan forstå det.

Kun de, som elsker vor himmelske Fader og hans Søn af hele deres hjerte, vil stå fast i de sidste dage og nægte at tilbede dyret og modtage dets "mærke".

For resten - dette frygtede "dyrets mærke" - hvad er det egentlig? Bered dig på endnu et chock.

5. DYRETS MÆRKE

Vent! Hvis du ikke har læst 2 .kapitel, læs ikke dette.

"Dyrets mærke" og "Guds segl" er direkte modsætninger. Og til sidst vil alle have enten det ene eller det andet.

De, som vælger Guds segl, vil sammen med Jesus være i hans vidunderlige rige - det paradys, hvis skønhed vi end ikke i drømme kan forestille os. Det er et sted, hvor kærlighed, fred og lykke råder.

De, som vælger dyrets mærke, vil blive kastet i ildsøen.

Hvis der er noget, vi ikke ønsker - så er det dyrets mærke!

Nu er vi parat til at afslører det største af alle bedrag det bedrag, som vil forføre hele verden og kaste den ud i stor fortvivlelse. Det vil blive den dråbe, der får bægeret til at flyde over. Hør, hvad Gud har at sige om det frygtelige "mærke" .

"Og endnu en engel, den tredie, fulgte dem; han råbte med høj røst: "Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin, som er skænket ublandet i hans vredes bæger; og han skal pines med ild og svovl for de hellige engles og for Lammets øjne." Åb.14,9.10.

Vi kan finde ud af, hvad dyrets mærke er på to måder begge meget enkle. For det første kan vi spørge dyret, hvad der er tegnet på dets autoritet. Det vil sige os det ganske ligefremt. For det andet kan vi undersøge, hvad "Guds segl" er - så vil vi vide, at "mærket" er det stik modsatte.

Årsagen til, at der er givet en så forfærdelig advarsel mod at tage dyrets mærke, er, at det er en stor synd imod Gud at gøre det. Og derfor vil de, der modtager det, gå fortabt. De, som vælger Guds segl, vil derved vise deres kærlighed og loyalitet mod Gud i stedet for mod dyret selv når det gælder livet. For Bibelen siger os, at der vil blive brugt magt (dyrets foretrukne metode). De, som ikke vil tage imod mærket, vil blive forfulgt, udelukket, ikke få lov til at købe og sælge - og til sidst blive dømt til døden!

Læs disse forbavsende ord. Og læg mærke til, at denne gang vil det være "dyrets billede", som vil udstede "dødsdommen" .

"Og de fik magt til at give dyrets billede livsånede, så dyrets billede endog kunne tale og lade alle dræbe, som ikke ville tilbede dyrets billede... ingen skal kunne købe eller sælge, uden den, som har mærket: dyrets navn eller dets navns tal." Åbenb.13,15.17.

Hvilken beskrivelse!

Hvordan du end ser på det, varsler det en kommende krise, som lister sig ind på vor verden.

Mennesker kan mærke det. Og det vil ikke vare længe.

Den, som elsker Gud af hele sit hjerte, vil ikke give efter for presset - ligegyldigt hvad der sker.

Han vil stå fast indtil døden og modtage den levende Guds segl på sin pande. Vil du vælge dette?

Det er ikke noget almindeligt valg – det er et spørgsmål om evigt liv eller evig død.

Angående Guds segl står der:

"Og jeg så en anden engel stige op fra solens opgang med den levende Guds segl; og han råbte med høj røst til de fire engle, hvem det var givet at skade jorden og havet, og sagde: !Gør hverken jord eller hav eller træer nogen skade, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander." Åb. 7,2.3.

Læs og så Åb.7,1

I profetien står vinde for krig. En verdenskrig er på vej det skal vi snart få at se. Men her holder englenerne den tilbage, indtil Guds tjenere har fået en anledning til at modtage hans segl. Krigen ville være brudt ud for længe siden, hvis Gud ikke i sin store kærlighed og nåde havde holdt den tilbage - dog kun for en kort tid. Der er lagt "røgslør" ud. "Supermagterne" og andre nationer har haft flere "fredskonferencer". Nationerne taler om fred, mens de forbereder sig på "højteknologisk" krig. "Fred, fred" råbes der, men der er ingen fred.

Det er ikke tilfældigt, at "dyrets mærke" endnu ikke er blevet påtvunget med magt. Men snart vil englenerne lade det ske! Enten det bliver på TV, over radio eller ved at overvære retsforfølgelse af dem, som har Guds segl, vil alle mennesker forstå forskellen mellem "seglet" og "mærket" og tage deres standpunkt. Selve denne bog kan være én måde, som Gud har valgt til at hjælpe dig at forstå disse fantastiske kendsgerninger! Det er ingen tilfældighed, at du læser den nu. Gud venter på, at Jesu oprigtige, ydmyge efterfølgere skal blive oplyst om, hvor utrolig betydningsfuldt dette er, så de kan få en anledning til at modtage hans segl, som Satan har søgt at holde dem i uvidenhed om. Når alle har hørt eller læst om disse ting og gjort deres afgørende valg, kommer den endelige afslutning på den menneskelige races prøvetid, de syv sidste plager og jordens sidste vældige krig (vi vil se på dette meget snart). På hvilken side du vil stå, afhænger af, hvilket valg du gør nu! Men lad os først undersøge, hvad Guds "segl" er? Et segl er noget, der har at gøre med retshandlinger. En lov besegles med den rådende regerings segl. Et segl består af tre dele:

- 1) Den regerendes navn
- 2) Hans titel
- 3) Det område han hersker over

Når en regering besegler en lov eller et cirkulære, er det retsgyldig. Hele nationen står bag det. Guds segl gør hans lov officiel, og hele det loyale univers står bag den.

Hver den, som ikke er loyal mod regeringens segl og den lov, det står på, anses for at være illoyal mod selve regeringen.

Akkurat som en regerings leders segl sættes på en lov for at gøre den officiel, står Guds segl på hans lov. Om dette siger han selv: "Bind vidnesbyrdet til og sæt segl for læren i mine disciples sind!" Esaj.8,16.

Hvor bliver vi beseglet? På panden. Hans lover i vort sind. Under den nye pagt er hans løfte: "Dette er den pagt, som jeg i dagene herefter vil oprette med dem," siger han: "Jeg vil give mine love i deres hjerter, og jeg vil skrive dem på deres sind." Hebr.10,16. Helligånden sætter Guds segl på vore pander, når vi vælger det. Panden gemmer "frontlappen". I denne del af hjernen har vor samvittighed sit sæde. Når du modtager Guds segl på din pande, betyder det, at du har det på din samvittighed. Du er loyal mod det.

Akkurat som et lands regering bruger sit "segl" til at gennemføre landets love, bruger Gud sit "segl" til at gennemføre sin lov. Dyret vil bruge sit segl (mærke) til at prøve på at gennemtvinge sin lov i stedet for Guds lov.

Hvor finder du Guds segl med dets tre dele? Lige midt i hans lov. Se nærmere på det:

"Kom hviledagen (sabbatsdagen) i hu, så du holder den hellig! I seks dage skal du arbejde og gøre al din gerning, men den syvende dag skal være hviledag for Herren, din Gud; da skal du intet arbejde udføre... Thi i seks dage skabte Herren himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den." 2.Mose, 20, 8-11. Dette er det eneste sted i Bibelen, hvor du kan finde Guds segl. Og her er seglets tre dele:

- 1) Hans navn: "Herren"
- 2) Hans titel: "din Gud" (Skaber)
- 3) Hans område: "Himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem."

Det er fantastisk! Intet under, at Satan har arbejdet så hårdt på at skjule sandheden om den rette sabbat for os. Den er Guds segl!

Nu kunne du spørge: "Er sabbaten nu virkelig Guds segl?" Læs Ezekiel 20,12: "Også mine sabbater gav jeg dem, for at de skulle være et tegn mellem mig og dem, at det skal kendes, at jeg, Herren, er den, som helliger dem." "Hold mine sabbater hellige, så de bliver et tegn mellem mig og eder, at det må kendes, at jeg, Herren, er eders Gud." Ezek.20,20. (Ordet "tegn" betyder det samme som "segl" - se Rom 4,11).

Kan det siges mere tydeligt? Guds segl er hans sabbat.

Satan forstod, at han måtte angribe netop dette punkt.

Intet under, at det er blevet revet ud og erstattet med noget andet!

Se nu denne forbløffende udtalelse vedrørende forandringen af Guds sabbat til søndag - "Den katolske kirke gør naturligvis krav på, at denne forandring er dens værk.

Og denne handling (læg nu nøje mærke til dette) er et tegn på dens kirkelige magt og autoritet i religiøse anliggender." Søndagshelligholdelse er tegnet på pavemagtens autoritet, dets mærke. Søndagshelligholdelse er "dyrets mærke"!

Dette er ganske tydeligt. Gud siger, at han er den sande Gud. Han har givet sin sabbat som et tegn på sin autoritet som alle tings Skaber. Ved at helligholde den anerkender vi hans autoritet som Skaberen. Men den katolske kirke siger:

"Nej! hellighold den første dag i ugen, og se, hele den civiliserede verden bøjer sig i ærbødig lydighed for den hellige katolske kirke." 2) "Det er MÆRKET på vor autoritet til at underkende Guds lov."

Men hvad med alle vore kære, som holder søndag og ikke ved bedre? Har de dyrets mærke?

Nej! Kun de, som ved bedre og indser, at de overtræder det fjerde bud i Guds lov, bliver gjort ansvarlige. Bibelen siger: "Altså, når man ved, hvad der er det rigtige, og ikke gør det, er man skyldig i synd." Jakob 4,17. Du og jeg ved nu dette og bliver holdt ansvarlige. Snart vil alle vide det. Gud gør netop dette til en prøvesten for verden i de sidste dage. Det vil skille dem, der virkelig elsker Gud nok til at adlyde ham, selv under forfølgelse, fra dem, som kalder sig kristne, men som ligesom Pilatus vil følge flertallet - og til sidst få dyrets mærke. Dette mærke vil ikke blive modtaget offentligt, før det bliver påtvunget ved lov af det "tohornede dyr" fra Åbenbaringen 13. Vi ønsker bestemt ikke at såre vor Frelser ved at overtræde eet eneste af hans bud. Intet sårer ham som synd. Han led korsets kval for vore synders skyld. Han ofrede sit blod, og han elsker os med en enestående kærlighed. De, som med vilje tager imod dyrets mærke, sårer med vilje Guds kærlige hjerte. Når vi vælger at holde alle hans bud, glæder det ham.

Når du begynder at tilbede Gud på en særlig måde på hans sabbatsdag, vil han gøre det til ugens dejligste dag for dig. Du vil blive i stand til at lægge alle dine bekymringer og dit arbejde til side en hel dag og nyde en vidunderlig hvile sammen med Jesus - ikke blot fysisk hvile, men hvile for din sjæl, en lykkelig fred og frihed for skyld.

Hvis du nu er en af dem, der arbejder om sabbaten, kan han også hjælpe dig med det. Jeg har aldrig set det fejle. De, som beslutter sig til at helligholde Guds sabbat, er genstand for Guds særlige omsorg og mirakuløse ledelse. Enten vil han hjælpe dig at få fri om sabbat en, eller, hvis du mister dit arbejde, vil han give dig et bedre! Det garanterer jeg for. For sådan er Gud!

Hvert eneste menneske på jorden vil blive prøvet på netop dette punkt. Millioner overalt i verden har opdaget disse vidunderlige sandheder, netop som du nu har gjort det, og glæder sig over at være kommet Jesus nærmere end nogen sinde før.

Der er endnu et spørgsmål - hvad betyder det at modtage mærket på sin hånd?

Husk på, at det at modtage det på sin pande betyder, at du tror på det, at du er loyal over for det.

(Der vil også blive synlige tegn, som vil sige mennesker, hvem der har mærket, og hvem der ikke har det. Det vil vi straks se nærmere på). At modtage mærket på sin hånd vil sige, at når mærket

bliver påtvunget af "dyrets billede", vil man finde sig i det, ikke fordi man tror på det, men bare for at få lov til at købe og sælge, at beholde sit arbejde og redde livet. Hånden er symbolet på arbejde - på det at tjene til føden.

Dette er en forfærdende tanke! Hvordan kan noget sådant ske i vort frie land? Hvordan vil "dyrets billede" prøve på at tvinge alle til at tage "dyrets mærke"?

Hvem er "dyrets billede" i det hele taget?

6. DYRETS BILLEDE

Hvem er "dyrets billede"?

Hvad gør det?

Hvem giver det magt?

Det bliver mere og mere oprørende, idet vi går videre. Det står altsammen i Åbenbaringen 13. Om dyrets billede står der:

"Og jeg så et andet dyr stige op af jorden, og det havde to horn ligesom et lam, men talte som en drage. Og det udøver det første dyrs hele magt for dets øjne og får jorden og alle dem, der bor på den, til at tilbede det første dyr, hvis dødshug blev lægt... Og det fik magt til at give dyrets billede livsånde, så dyrets billede endog kunne tale og lade alle dræbe, som ikke ville tilbede dyrets billede. Og det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at give sig selv et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, for at ingen skal kunne købe eller sælge uden den, som har mærket: dyrets navn eller dets navns tal."

Åb.13,11.12.15-17.

Bare tanken får en til at gyse.

Men skønt det synes umuligt, siger Guds Ord, at det vil ske.

Lad mig først sige, at jeg elsker mit land. Jeg er netop kommet hjem fra Europa - og det var dejligt at komme tilbage. Men det er, hvad Guds Ord siger.

De Forenede Stater, (det tohornede dyr), vil få alle til (cause) at tilbede det første dyr ved at påtvinge det første dyrs "mærke" ved lov! Ordet i den græske originaltekst, som er oversat "cause", betyder "tvinge".

En national søndagslov vil blive gennemtvunget i vort land. I første kapitel har vi allerede set, at det vil komme og nogle af grundene hertil.

Vi har også konstateret, at det "tohornede dyr" er USA. Det første dyr er pavemagten. Dyrets billede er en religiøs magt lige magt til i vort land, som lærer mange af de samme falske lærdomme - hovedparten af den protestantiske verden. For at sige det lige ud, Åbenbaringen 13 afslører for os det forbavsende faktum, at det protestantiske Amerika vil tvinge alle til at tilbede pavemagten og modtage dens "mærke" ved at vedtage en national søndagslov -, og alle, som ikke vil rette sig efter den, må tage følgerne!

Når mennesker falder så dybt, at de og vedtager denne lov, vil de ikke alene lave et "billede" af dyret i vort land og følge pavekirkens gamle princip: at forfølge. De vil lave et system, som skal tvinge alle til at tage "dyrets mærke". 1) Det bliver tydeligere! Du ser, det er ikke dyret, som vil påtvinge sit "mærke" ved lov i vort land - det vil være dets "billede" - det protestantiske Amerika. I alle tilfælde bliver resultatet, at vi bliver tvunget til enten at adlyde vort lands love og være utro over for Gud, eller overtræde landets love for at adlyde vor Herre. Det er en virkelig prøve! Hvis du er tro mod Gud, vil du i en kort periode, før Kristus kommer igen, være uden arbejde, uden ret til at købe eller sælge, ja, endog blive dødsdømt! Lyder det utroligt? Det er allerede ved at ske!

Store religiøse grupper, som "The Lords Day Alliance" ønsker det og har allerede artikler i trykken om det. Er princippet om "adskillelse mellem stat og kirke" ved at smuldre?

Det nationale blad, Catholic Twin Circle, skrev: "Alle amerikanere ville gøre vel i at anmode præsidenten og kongressen om at vedtage en lov gældende for hele USA en ændring af grundloven om nødvendigt - som genindsætter sabbaten (der menes her søndagen) som national hviledag." 2) Disse magtfulde grupper har gode hensigter. De arbejder for mange gode ting - bedre TV-programmer, at redde familien o.s.v. Men hvad de ikke ser er, at når USA virkelig vedtager en søndagslov, har landet taget den religiøse frihed fra dem, som vælger at holde Guds hviledag i stedet for solens dag, som den romerske kirke har overtaget fra den hedenske soltilbedelse. Og samtidig indfører de "dyrets mærke" ved lov! De, som er med til at vedtage denne undertrykkende lov og ved, hvad de gør, vil helt bestemt modtage "dyrets mærke". Hvorfor?

Fordi de sætter Guds bud til side for at adlyde menneskelige traditioner. Jesus sagde; "Det er forgæves, de dyrker mig, når de fører lærdomme, som kun er menneskebud." Mark.7,7.

Misforstå mig nu ikke. Jeg elsker mit land. Jeg meddeler blot kendsgerningerne. Hvis du stadig er lamslået ved tanken om en fremtidig national søndagslov og forfølgelser i vort land (som jeg selv var det), kan jeg kun sige: Hold dig nær til Gud, nærmere end nogen sinde før. Han vil hjælpe dig. Disse ting kommer med usvigelig hast og sikkerhed.

Tro det eller ikke, i min hjemstat, Virginia, er det allerede sket. Jeg mener, en søndagslov er vedtaget - og en dødsdom!

Læs dette chokerende citat:

I 1610 lød den første søndagslov i Amerika i staten Virginia: "Hver mand og kvinde skal møde til morgenbøn om sabbaten (søndagen), og om eftermiddagen til gudstjeneste og skrifte. Hvis det første forsømmes, skal de miste deres tildeling af forsyninger for den påfølgende uge. Kommer de ikke til gudstjeneste, skal de miste den nævnte tildeling og piskes. Og skrifter de ikke, skal de lide døden." Laws and Order, Divine Politique, and Martial for the Colony in Virginia: først grundlagt af Thomas Gates, ridder & løjtnant, 24. maj 1610.

Vidste du, at denne gamle søndagslov fra den mørke middelalder stadig står i Virginias protokoller? Den er aldrig blevet fjernet.

"Den er grundlovsstridig," sagde en sagfører i Richmond om søndagsloven der. "Det er en religiøs lov og derfor i strid med grundloven." Men den står der stadig.

De fleste stater har disse gamle love, som skiftevis er blevet håndhævet og ikke håndhævet i de sidste to hundrede år. Men den nationale lov vil tvinge folk til at tage dyrets "mærke".

Ser du det? Gud ved, hvad han taler om og har i sin kærlighed advaret os.

Identifikationsbevis, et nummer - noget i den retning vil give dem, der adlyder søndagsloven, ret til at købe og sælge. De vil få disse "midlertidige" goder. Der vil blive lagt et enormt pres på mennesker for at få dem til at rette sig efter dette.

Hvad kan få mennesker til at indføre en national søndagslov?

Kriminaliteten vil være en meget væsentlig årsag. Har du lagt mærke til, at dødsdommen er kommet tilbage? Forbrydelser er blevet umulige at kontrollere. Folk er bange. Folk er forbitrede over kriminaliteten - og derfor er dødsdommen kommet tilbage. For få timer siden var jeg inde på postkontoret. Da jeg havde læst overskriften i avisen, måtte jeg købe en. Overskriften lød:

"MORDER BEORDRET HENRETTET."

En ung mand var blevet dødsdømt for mordet på en to år gammel pige i Wildwood, Florida. Barnet blev kidnappet, mishandlet og levende begravet. Sandelig! Man kan forstå, at så grusomme forbrydelser er årsag til, at dødsdommen genopstår.

Dommeren udtalte, at det var bevist, at "forbrydelsen var særlig afskyelig, ond og grusom." Citrus Chronicle News.

"Adskillige af den unge mands familie omfavnede og kyssede anklageren efter retssagen," skriver avisen.

I mange tilfælde afsiger Bibelen dødsdom for forbrydelser som mord, røveri, trolddom, homoseksualitet o.s.v. (1.Mose 9,5.6; 2.Mose 22,25-29; 3.Mose 20,13; 2.Mose 22,19.) Sidste år ventede mindre end 400 på at blive henrettet i USA. Nu er tallet 1100! Indtil for nylig gik den offentlige mening imod dødsstraf, nu mener 2 af 3, at den bør finde sted. Ifølge Bibelens profeti vil den komme tilbage.

Men tænk, hvor frygteligt! Den vil komme igen og blive brugt imod dem, der elsker og adlyder Gud! "Og det flk magt til at give dyrets billede livsånde, så dyrets billede endog kunne tale og lade alle dræbe, som ikke ville tilbede dyrets billede." Åb.13,15.

For nogle få dage siden talte en gruppe mennesker i Atlantic City, New Jersey, med en mand, som holder Bibelens sabbat. De spurgte ham: "Hvad ville du gøre, hvis du blev tvunget til at holde søndag i stedet for lørdag? Hvad nu, hvis det kunne koste dig livet?"

"I kan tage mit liv," svarede han, "Jeg følger Bibelen." Forbavsende! Vidste de mennesker mon, hvad det var for et spørgsmål, de stillede?

Og ved folk, hvad det er, der er ved at ske? At bruge magt, er at bruge "dragens" metode. Jeg beder Gud om at han vil forhindre sådanne grusomheder i vort land. Og jeg er taknemmelig for, at jeg ved, han vil gøre det - indtil "Guds tjenere er beseglet i deres pander." En anden grund til, at man forlanger søndagslove, er den økonomiske krise. Du kender denne situation så godt, at jeg ikke behøver at sige mere om den.

Den tredje grund er, at de religiøse ledere overalt agiterer for denne lov, som de vil have folk til at forstå er aldeles nødvendig. Som omtalt i første kapitel, er der allerede TV-udsendelser og artikler overalt i landet, som indtrængende siger til befolkningen, at "der ikke vil blive nogen lettelse i den voksende økonomiske krise, før der bliver indført en streng søndagslov ved regeringens indgriben."

3) Du og jeg ser nu klart, at det er en opfyldelse af profetien, at man opfordrer nationen til at indføre "dyrets mærke" ved lov! Men for almindelige mennesker, som ikke kender noget til Bibelen, lyder det meget godt.

En anden ting, der vil fremskynde det, er mirakler. Har du lagt mærke til den enorme interesse for det overnaturlige på det sidste? Gud kan virkelig gøre mirakler. Og derfor tror mange, at alle mirakler kommer fra Gud. Når de ikke kender Bibelen, vil de lettere blive bedraget af Satans mirakler. Hør nu - "Og jeg så, at der ud af dragens mund og ud af dyrets mund og ud af den falske profets mund kom tre urene ånder, som lignede frøer. De er nemlig dæmoners ånder, som gør tegn; og de går ud til kongerne på hele jorderige for at samle dem til krigen på Guds, den Almægtiges, store dag." Åb. 16,13.14. Sagen er, at djævle udfører mirakler, lige så vel som Gud gør det. Og ved disse bedrageriske metoder vil hele verden blive forført til at tilbede dyret og modtage dets mærke. På grund af disse mirakler vil mange tro, at de har endelige beviser for, at denne uretfærdige lov kommer fra Gud, og at de ved at stemme for den kan redde nationen og økonomien!

En meget almindelig måde, som disse løgnens mirakler vil bedrage folk på, vil være, at mennesker søger at kontakte deres kære afdøde i den tro, at disse taler med dem fra Himlen. For mennesker, som ikke kender Guds Ord, vil dette være et overvældende bedrag!

Bibelen forbyder mennesker at prøve på at komme i kontakt med de døde. For når de gør det, opfordrer de onde ånder til at tale til sig. Derfor blev den, der gjorde dette, henrettet i de tidligste tider.

Men vor tids mennesker vil falde i netop denne fælde. Satan forbereder dette. "En undersøgelse viser, at en ud af fire amerikanere har prøvet på at kontakte de døde! Og at halvdelen af alle enker i USA og Island siger, at de taler med de døde." 4)

For at gennemføre en søndagslov må man først ændre grundloven. Det prægtige princip om adskillelse mellem stat og kirke må først undermineres - (især grundlovens første vedtagelse).

Har du for nylig hørt nogen tale om at ændre grundlovens første vedtagelse? Mange stater har bedt om en konference om grundloven. Men det mest foruroligende er, at mange ledere end ikke tror, at

der eksisterer en "adskillelse mellem stat og kirke." Ifølge profetien vil dette ædle princip blive afskaffet. Men Gud venter af sine børn, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, før at forhindre det. Pilgrimmene udgød deres blod for at fri vor nation for religiøse forfølgelser og intolerance. Skal vi roligt se på, at vor religiøse frihed forsvinder uden at gøre noget for at forhindre det?

De kirkesamfund, som går ind for søndagshelligholdelse, vil forene sig i en mægtig bevægelse for at omvende verden. Religiøse ledere har fået medlemmerne af deres samfund til at gå ind i politik. (Og eftersom den nationale søndagslov vil være en religiøs lov, er det god politik for den onde at få dem ind i politik i et forsøg på at nedbryde adskillelsen mellem stat og kirke for at få vedtaget religiøse love.) Det er chokerende, men de fleste store politiske og religiøse ledere er nu imod adskillelsen af stat og kirke.

Har du lagt mærke til det? De prøver ikke på at skjule det. Det er virkelig chokerende.

Man vil se en søndagslov som det helt rigtige middel til at løse de forfærdelige problemer, vi står over for - og til at forene hele den kristne verden.

Det løb mig koldt ned ad ryggen, da jeg midt om natten fra en stor sender i nærheden af Washington D.C. hørte en dyb, stålhård stemme forkynde, at Guds forbandelse hviler over os og ikke vil blive fjernet, før nationen "vender tilbage til Gud" ved at helligholde søndagen. Det vil i vid udstrækning være religiøse ledere, som vil tvinge alle til at "tilbede det første dyr." Du behøver ikke at slutte dig til en bestemt menighed for at tilbede det første dyr. Det eneste, du behøver at gøre, er at underkaste dig dyrets mærkes autoritet i stedet for tegnet på Guds autoritet - så vil du ære denne magt højere end Gud - og i hans øjne tilbeder du den.

Det er utroligt - men Bibelen forudsiger, at den mørke middelalders grusomheder vil gentage sig! Samfundet bliver manipuleret i en sådan grad, at det i nær fremtid vil være populært at modtage "dyrets mærke." "Og hele jorderig fulgte undrende efter dyret. Og de tilbad dragen, fordi den havde givet dyret magten; de tilbad også dyret og sagde: Hvem er dyrets ligemand? og hvem formår at kæmpe mod det?" Åb.13,3.4. De, som vover at sætte sig op imod denne lov, vil blive betragtet som samfundets fjender. Omtrent det værste du kan sige om et menneske i dag, er at han er medlem af en "kult" eller "sekt." De, som ikke vil tage imod dyrets mærke, vil blive betragtet som sekterere af den værste slags. Myndighederne vil bekæmpe dem. Når bøder og al slags økonomisk boykot ikke virker, vil de blive dømt til døden. Åbenb. 13,15-17:

Mænd, kvinder og børn fra alle samfundsklasser vil flygte for livet og skjule sig på øde steder, eller blive kastet i fængsel, hvis de bliver fanget. De vil få skyld for krigen, urolighederne og de frygtelige ulykker. Som deres Frelser og millioner af martyrer før dem vil de blive udstødt af deres kære, hånet og betragtet som de "stakkels tåber, som har bragt alle disse ulykker over os."

Når de mennesker, som er tro imod Gud, bliver fremstillet i retten for deres tros skyld, vil spørgsmålet om Guds sande sabbat komme frem over hele verden. Sandheden om det fjerde bud vil blive set i modsætning til den falske hviledag, som dyrets billede forsøger at gennemtvinge ved lov. Uden hensyn til strid, forlystelser og kaos overalt, vil alle komme til enten at modtage "Guds segl" eller "dyrets mærke."

Djævlaänder vil gå ud for at forføre hele verden. Men de, der gør Guds Ord til deres vejleder, vil ikke blive bedraget. De vil forstå sandheden om Kristi hellige dag og helligholde den i lydighed og taknemlighed - selv med fare for deres liv.

Når da alle har besluttet sig, vil prøvetidens afslutning komme, og Jesus vil udtale de højtidelige ord - "Lad den, som gør uret, blive ved at gøre uret, og lad den urene blive ved at leve i urenhed, og lad den retfærdige blive ved at øve retfærdighed, og lad den hellige blive ved at leve helligt."

Åb.22,1!

Hver enkelt sag er afgjort til liv eller død. Da vil de syv sidste forfærdelige plager fra Åbenbaringen 16 blive udgydt over de fortabte, og en global konflikt vil finde sted under den sjette plage. Ligeegyldigt hvordan du ser på dette, er en stor krise ved at opstå i denne verden.

Denne globale konflikt vil blive værre, end du kan forestille dig.
Hvordan vil den blive?

7. EN VERDENSKONFLIKT

Shakespeare skrev: "En uset linie krydser hvert menneskes sti - den skjulte grænse mellem Guds tålmodighed og hans vrede."

"En stor krise ligger foran Guds folk. En krise ligger foran vor verden. Den mest skæbnessvangre kamp i denne verdens historie ligger lige foran os." 1) "Til den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste, som værner dit folks sønner, og en trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til. Men på den tid skal dit folk frelses, alle, der er optegnet i bogen." Daniel 12,1.

Når den store advarsel i Åbenbaringen 14,9.10 mod at tage dyrets mærke har fuldendt sin mission, og alle har taget deres beslutning, afsluttes prøvetiden. Helligånden er blevet udgydt over Guds folk - "vederkvælgelsen fra Herrens åsyn." Og de er beredt for den ildprøve, som ligger foran dem. De er beseglet med "den levende Guds segl." De fortabte har endeligt sluttet sig til den herre, de har valgt. De har forkastet Guds nåde og kærlighed og trådt hans lov under føde. De har ingen beskyttelse mod Satans rasende vrede - de er helt i hans magt. Nu vil han kaste hele verden ud i den store afsluttende krise, der tales om i Daniel 12. Guds vrede vil blive udgydt over denne oprørske planet i form af de syv sidste plager, som er omtalt i Åbenbaringen 16. Og på samme måde, som Ægyptens 10 plager kun ramte afgudsdyrkerne, vil de syv sidste plager kun ramme dem, som tilbeder dyret og dets billede.

Når vi studerer dette store emne og prøver på at se det i sin helhed, finder vi, at Gud er så retfærdig og så kærlig og at de, som disse plager rammer, så ulydige, at ingen i hele det univers, som følger dette, vil anklage Gud for at være uretfærdig, når han dømmer, som han gør. Efter de første tre forfærdelige plager siger en engel: "Retfærdig er du, du Hellige, at du har fældet denne dom; fordi de har udgydt helliges blod, så har du givet dem blod at drikke; det har de fortjent" Åb.16,5.6. Den gudsbespottelige lover blevet vedtaget, og Guds trofaste folk er blevet forfulgt, forhånet og dømt til døden og nu - "Jeg hørte en høj røst fra templet sige til de syv engle: "Gå hen og hæld Guds harmes syv skåle ud over jorden!" Og den første gik hen og hældte sin skål over jorden. Da kom der ondartede og slemme bylder på de mennesker, som havde dyrets mærke, og som tilbad dets billede." Åb.16,1.2.

Kan du forestille dig bylder overalt på dit legeme? Men læg mærke til, at disse smertefulde bylder kun

rammer dem, som har dyrets mærke og tilbeder dets billede. Hvor forfærdeligt vil det ikke være!

Kan du forestille dig, når meddelelsen om denne store epidemi bliver udsendt i TV? Tusinder, som har taget "mærket" for at beholde deres arbejde og livets behageligheder, oplever nu, at de har mistet disse goder!

Men i stedet for at omvende sig og bede Gud om tilgivelse, får de forfærdelige bylder dem til at "spotte Guds navn." Gud ved, at selvom han gav dem tusind år endnu, ville de ikke omvende sig. Når plagerne begynder at falde, ved vi, at alles skæbne er afgjort for tid og evighed.

Lægevidenskaben vil være hjælpeløs. Forestil dig lægernes konsultationer og apotekerne fulde af vrede, råbende mennesker? Hvilken medicin kan lindre denne forfærdelige smerte?

Men ikke alle vil få disse skrækkelige bylder. De, som nylig er blevet forfulgt og forhånet, er nu i sikkerhed. Guds engle beskytter dem. De har elsket deres Herre og været tro indtil døden, og nu er Jesus dem meget nær. Skønt de er dømt til døden, vil de ikke dø. Jesus vil gribe ind for at frelse dem. Mens de fortabte dør af pest og sult, vil Guds børn være under hans beskyttelse.

Pludselig spreder et forfærdeligt rygte sig - vandet er blevet til blod! "Og den anden engel hældte sin skål i havet, og det blev til blod som af en død; og hvert levende væsen i havet døde." Åb. 16,3.

Har du nogen sinde set et dødt menneskes blod? Det rådner og stivner i en geleagtig masse. De, som har hadet Guds børn, har prøvet på at udgyde deres blod. Se dem nu styrte hen til vandhanerne for at få lindring for deres brændende feber - og ud kommer stinkende blod, som af en død.

"Og jeg hørte alteret sige: Ja, Herre vor Gud, du Almægtige! sande og retfærdige er dine domme."

Se på havet og søerne! Mennesker er rædselsslagne. Hvordan skal de få noget at drikke? De har prøvet på at udgyde de trofastes blod. Nu har de fået blod at drikke.

Og nu sker der noget helt utroligt. Det lag i atmosfæren, som beskytter jorden mod brændende hede, svigter.

"Og den fjerde engel hældte sin skål ud over solen. Da fik solen magt til at hærge menneskene med ild. Og menneskene blev hærget af den store hede, og de gav sig til at spotte Guds navn, han, som har magt over disse plager; og de omvendte sig ikke, så de gav ham ære." Åb. 16,8.9.

Nu oplever de fortabte en forfærdelig pine. Den brændende hede i forbindelse med de frygtelige bylder er uudholdelig.

Der vil ske mange mirakler ligesom på Mose tid - nogle fra Gud, nogle fra Satan. De fortabte vil ikke forstå, at Djævelen forfalsker Åndens gaver. Mange af dem, der har udført mirakler og andre vidunderlige ting, har trådt Herrens sabbat under fode og forfulgt dem, som ærede den. De har været sikre på Guds velbehag. Men nu er de rasende. Om de ulydige sagde Jesus: "Ikke enhver, der siger til mig: "Herre, Herre!" skal komme ind i Himmeriget, men den, der gør min himmelske Faders vilje. Mange skal sige til mig på hin dag: "Herre, Herre!" har vi ikke profeteret ved dit navn, har vi ikke uddrevet onde ånder ved dit navn, og har vi ikke gjort mange undergerninger ved dit navn?" Og da vil jeg sige dem rent ud: "Jeg har aldrig kendt jer; vig bort fra mig, I, som øver uret" Matt.7,21-23. Nu afsløres deres sande karakter. De "spottede Gud og omvendte sig ikke."

Aircondition vil ikke kunne klare den frygtelige hede. Husene vil blive som ovne. Der vil ikke være nogen lindring at finde nogetsteds.

Denne plage er fuldstændig afpasset efter folkets synd. De har æret "solens dag" efter menneskers tradition - og nu giver Gud dem solskin! Den nye engelske bibeloversættelse siger, at mennesker blev "frygtelig forbrændt" under den fjerde plage. På den tid skal mange længes efter at blive beskyttet af Guds nåde, som de så længe har foragtet.

Guds børn vil holde sig skjult på øde steder, men han, som sørgede for føde til Elias i ørkenen, vil sørge for dem. Mens de fortabte dør af pest, vil Guds engle beskytte hans trofaste børn og sørge for deres fornødenheder. Guds løfte lyder: "Herren er den, som bevarer dig, og Herren er din skygge ved din højre; Solen stikker dig ikke om dagen, og månen ikke om natten." Salmen 121,5.6.

Ved at vælge at ære dyret og modtage dets "mærke" i stedet for at ære Gud og hans "segl" har mennesker valgt mørke. Og atter giver Gud dem det, de har valgt.

"Og den femte engel hældte sin skål ud over dyrets trone. Da blev dets rige indhyllet i mørke, og folk bed sig i tungen af pine. Og de spottede Himlens Gud for deres smerter og for deres bylder; og de omvendte sig ikke fra deres gerninger." Åb.16,10.11.

Kan du forestille dig dette? Jeg tror ikke, at det er muligt for et menneske at fatte den rædsel, som vil gribe hele samfundet. De højtstående, de rige, videnskabsmændene og de uvidende masser - alle vil blive sanseløse af smerte, had og panik. Alt vil være kaos! Bibelen siger herom: "Marken sørger... thi kornet er ødelagt... hvert markens træ tørres hen. J a, med skam veg glæde fra menneskens børn." "Hvor kvæget dog stønner! fordi det ikke har græs." Joel 1,10-12,18. Havde de blot taget imod Guds nåde. Hans arme har været udstrakt i kærlighed. Nu er det for sent.

De vantro har vedtaget, at de, som har modtaget Guds segl ikke må købe eller sælge. Nu sulter de selv i det yderste mørke. Dette overnaturlige mørke er et passende symbol på deres sind, som har vendt sig fra sandhedens lys.

Guds børn skjuler sig stadig. I forvejen har de mistet deres arbejde og hjem. De er flygtet for livet for vanvittige mennesker, som er ophidsede af de religiøse ledere og onde engle. De har ofret alt for

Kristus. De har set de fortabte dø af sult, mens Guds engle har sørget for deres føde. De, som adlyder Gud, har hans løfte: "Vand er dem givet; brød er dem sikret." "Falder end tusinde ved din side ti tusinde ved din højre hånd, til dig når det ikke hen; du ser det kun med dit øje, er kun tilskuere ved de gudløses straf. Der times dig intet ondt, dit telt kommer plage ej nær." Salm. 91, 7-10. Under den femte plage er hele den onde verden rasende. Den har erklæret, at det er dem, der holder Guds sabbat, der er skyld i de forfærdelige forstyrrelser i naturen, og beslutter at udrydde dem fra jordens overflade.

Man vælger en bestemt dag. Når klokken slår tolv midnat på en aftalt dato, skal Guds trofaste lide døden.

Nu ser det ud til, at Guds børns skæbne er afgjort. Dag og nat råber de til Gud om befrielse. Har han svigtet dem? Netop denne erfaring forbereder dem for Himlens velsignelse som intet andet kunne gøre det.

Og midt i de kaotiske forhold tømmer den sjette engel sin skål.

"Og den sjette engel hældte sin skål ud over den store flod Eufrat, Da udtørredes flodens vand, så vejen var banet for kongerne fra solens opgang. Og jeg så, at der ud af dragens mund og ud af dyrets mund og ud af den falske profets mund kom tre urene ånder, som lignede frøer. De er nemlig dæmoners ånder, som gør tegn; og de går ud til kongerne på hele jorderige for at samle dem til krigen på Guds, den Almægtiges, store dag." "Og de samlede dem på det sted, der på hebraisk kaldes Harmagedon." Åb. 16,12-14,16.

Nu er det, at djævelske ånder ved mirakler forbereder folkenes herskere til at samles for at kæmpe imod Gud og hans folk. Dette er den globale konflikt. Dette er slaget ved Harmagedon. Det er jordens sidste kamp mellem godt og ondt. Alle har valgt side. De onde er i flertal og har tilsyneladende store fordele - ligesom Goliat mod David.

Ordet "Harmagedon" er dannet af to hebraiske ord "Har" og "Magedon". Dette er ikke blot en lokal krig, som udkæmpes i Megiddos dal. Ordet "Har" betyder "bjerg." "Harmagedon" er det ord, som betegner den store universelle kamp, hvor de onde vender sig imod Gud og hans trofaste børn. Denne kamp vil foregå over hele verden. USA's nationale søndagslov har spredt sig til alle verdens nationer. Den universelle lov søger på en bestemt dag at rette et afgørende slag, som skal udslette de forhadte fra jordens overflade.

"Når den store, korrupte "kristne" sammenslutning i hele verden er nået til det punkt, hvor den (midt i bedrageriske, sataniske mirakler) får lederne, ("kongerne på hele jorderige"), til at udstede befaling om, at de, der ikke vil bøje sig for søndagsloven, skal slås ihjel, besegler verden sin egen dødsdom.

Guds børn, hvoraf nogle endnu er i fængsel og andre har skjult sig i skovene eller bjergene, bønfaller stadig Gud om beskyttelse, mens flokke af bevæbnede mænd opildnet af onde engle forbereder sig på at fuldbyrde dødsdommen. Det er nu - i den mørkeste time - at Israels Gud vil gribe ind for at befri sine trofaste.

På den fastsatte dato, vil man rette et afgørende slag, som skal udslette de forhadte fra jordens overflade. Ved midnat træder dødsdommen i kraft. Og ved midnat vil Himlens almægtige Gud gribe ind for at frelse sine børn." 2)

Se nu, hvad der sker:

"Og den syvende engel hældte sin skål ud i luften. Da lød der fra templet en høj røst, som kom fra tronen og sagde: "Det er sket." Og der kom lyn og bulder og tordenskrald, og der blev stort jordskælv, som der ikke har været mage til, siden der kom mennesker på jorden - så stort og vældigt var dette jordskælv. Og den store by skiltes ad i tre dele, og folkeslagenes byer styrtede sammen; og Gud kom det store Babylon i hu, så han rakte det bægeret med sin vredes harmes vin. Og hver en ø forsvandt, og ingen bjerge fandtes mere. Og store centnertunge hagl faldt ned fra

himmelen på menneskene; og menneskene spottede Gud på grund af haglplagen; thi stor var denne plage, såre stor." Åb.16,17-21.

BABYLON DEN STORE - MODER TIL JORDENS SKØGER har fået alle nationer til at drikke af sin vin, som er en blanding af kristendom og hedenske skikke. Nu drikker hun Guds vredes vin. Satans forsøg på at gennemtvinge dødsdommen over Guds børn er det sidste højdepunkt i hans største svindelnummer. Gud griber ind for at befri sit folk. Og hvilken befrielse!

Alt i naturen er ude af balance. Bjergene skælver som espeløv. De fortabte er lammet af frygt og ser på det, der sker, med forbløffelse, mens de frelste med højtidelig glæde ser tegnene på deres befrielse. Klippestykker kastes hid og did. Havet er i vildt oprør. Jorden hæver og sænker sig. Hele bjergkæder synker. Øer forsvinder. Byer, der er blevet lige så fordærvede som Sodoma og Gomorra, opsluges af havet. Store haglsten, som vejer omkring 26 kg stykket, forvolder frygtelige ødelæggelser. Du forstår, at de vil virke som kanonkugler i de onde byer.

Prægtige paladser, som de rige har opført for penge, de har bedraget de fattige for, bliver knust for deres øjne. Fængslernes vægge styrter sammen, og Guds børn, som bar været fængslet på grund af deres tro, bliver frigjort.

Det er umuligt at beskrive den rædsel og fortvivlelse, som griber dem, der har trådt Guds lov under føde. Alle Guds lovs fjender, lige fra præsterne til lægfolket får en ny opfattelse af, hvad der er sandhed. For sent indser de den sande natur hos den falske sabbat, som romerkirken har indstiftet - og at de har bygget på sandgrund. Mange indser nu, at de er fortabt. De har valgt den letteste udvej, og modtaget dyrets mærke. De har fulgt sine religiøse ledere i stedet for Guds tydelige ord. De har ladet sig forlede til at tro, at flertallet ikke kunne tage fejl. Nu vender de sig mod deres præster og bebrejder dem deres sørgelige tilstand med bitre ord. 3)

Den globale konflikt har beredt vejen for Kristi komme med hans hærskarer af hellige engle under den sidste plage.

En sky viser sig på himmelen. Den er tegnet på, at "kongernes Konge og herrernes Herre" kommer. I højtidelig tavshed spejder Guds børn opad, idet skyen kommer nærmere og nærmere til jorden. Den bliver lysere og lysere, mere og mere strålende, indtil den er en stor, hvid sky, der skinner som ild. Jesus kommer som en mægtig sejrherre. "Og de himmelske hærskarer fulgte ham." Åb.19,11-14. Hele himlen synes fuld af blændende skikkelser, "ti tusinde gange ti tusinde, og tusinde gange tusinde." Ingen pen kan beskrive dette. Ingen menneskelig tanke kan forestille sig denne utrolige, hellige scene. Idet den levende sky kommer nærmere, fæstes alles øjne på den elskelige Jesus. Nu er der ingen tornekrone omkring hans hellige pande han bærer en herlig krone. Hans ansigt stråler med et lys så blændende som solens.

"Og på sin kappe, på sin lænd, har han et navn skrevet: Kongernes Konge og herrernes Herre." Åb.19,16.

Idet Herlighedens Herre stiger ned på skyen i frygtelig majestæt omgivet af flammende ild, skælver jorden. Den hæver og sænker sig, og bjergene flytter sig fra deres sted. "Vor Gud komme og tie ikke! - Foran ham gik fortærende ild, omkring ham rasede storm; han stævnede Himlen deroppe hid og jorden for at dømme sit folk." Salm.50,3.4.

"Og jordens konger og stormændene og hærførerne og de rige og mægtige og alle trælle og frie skjulte sig i huler og mellem bjerge og klipper, og de sagde til bjergene og klipperne: "Fald over os og skjul os for hans åsyn, som sidder på tronen, og for Lammets vrede! Thi deres vredes store dag er kommet; hvem kan da bestå?" Åb.6,15-17.

Vittighederne er forstummet. Ingen forbandelser og løgne høres mere. Midt i deres rædsel hører de fortabte Guds folks glade udbrud: "Se, her er vor Gud, som vi biede på, han skal frelse os." Esaj.25,9.

Mens jorden raver som en drukken - midt i det frygtelige tordenvejr og naturens krampetrækninger kalder Guds Søns stemme de trofaste fra alle tidsaldre ud fra gravene. "Thi Herren selv skal stige

ned fra Himlen, og der skal lyde en befaling, en overengels røst og Guds basun. Og først skal de døde i Kristus opstå; derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, borttrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i luften; og så skal vi altid være sammen med Herren." 1.Tess.4,16.17. Guds levende børn bliver forvandlet "i et nu, i et øjeblik." 1.Kor.15,52. De, som er blevet oprejst fra alle verdenshjørner, og de levende, som netop er blevet forvandlet "borttrykkes...for at møde Herren i luften." Små børn bliver af hellige engle båret hen i deres mødres arme. Venner, som døden har adskilt, bliver forenet for aldrig mere at skilles, og med jubelsang stiger de op til Guds stad." 4) Hvilken befrielse! Hvilken Frelser!

Kan du læse disse forbavsende sandheder fra Guds Ord uden at føle en dyb længsel efter at følge Kristus og få del i hans vidunderlige rige? Jeg ved, at du aldrig ville have læst så langt i denne højst usædvanlige bog, hvis du ikke havde en oprigtig interesse i at lære sandheden at kende og følge Jesus.

Du har fået indblik i nogle af Satans arbejdsmetoder og set, hvorledes han vil forføre hele verden, så den akcepterer hans største bedrag. Du har forstået, hvorledes du skal undgå at modtage dyrets mærke, og set noget af Guds store nåde og kærlighed, som han har vist ved at advare os. Nu forstår du, at den fordærvede kvinde i Åbenbaringen 17, som kaldes "Babylon", er den store gruppe faldne kristne kirker, som har overtaget en blanding af sandhed og soltilbederskikke fra det gamle Babylon. Og du indser, at når Gud i Åb. 18, 4 siger: "Drag ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal gøre jer delagtige i hendes synder og rammes af hendes plager," kalder han på dig. Det er et kærligt kald. Og det er Guds sidste kald til alle sande troende om at adskille sig fra organisationer, ligegyldigt hvor flinke og venlige deres medlemmer er, når de ikke adlyder Jesu ord; "Thi sandelig siger jeg jer: Før himmelen og jorden forgår, skal end ikke det mindste bogstav eller en tøddel af loven forgå." Mattæus 5,18.

Meget snart vil alle have gjort deres valg - enten "Guds segl" eller "dyrets mærke." Det er ikke blot et spørgsmål om to dage. Det er et spørgsmål om tilbedelse, om loyalitet - enten mod Gud eller mod dyrets magt. Nu - mens Jesus beder for os i det allerhelligste i Himlen - nu, da "hans doms time er kommet" Åb.14,7 - før vor prøvetid for evigt er afsluttet, før hver enkelts sag er afgjort til liv eller død - netop nu indbyder han os til at overgive alt til ham og få liv og fred. Snart vil det være for sent.

Fordi Jesus i kærlighed udgød sit dyrebare blod for mig på Golgatas kors, har jeg ved Guds nåde valgt at følge ham, at holde alle hans bud, også syvende-dags-sabbaten, og modtage "den levende Guds segl." Hvad vil du gøre? Vil du også vælge at være tro mod ham? Jeg ønsker at leve sammen med ham, når han snart kommer; gør du ikke også det? Han siger: "Salige er de, som tvætter deres klæder, for at de kan få adgang til livets træ og gennem portene gå ind i staden." Åb.22,14.

Mange tørster i dag efter sandhed. Retskafne mennesker er ikke mere tilfredse med stene for brød. De ønsker den rene sandhed. Usandheder fra prædikestolene går ikke længere ubemærket hen. Jeg tro bestemt, at du ærligt søger efter sandhed, ellers ville du aldrig have læst så langt for at forstå Guds vilje.

Andre store spørgsmål dukker op - hvad med tusindårsriget, hvor Kristus skal regere? Hvad er den utilgivelige synd? Hvorledes kan vi få frihed for skyldfølelse? Hvorfor er der så mange forskellige kirkesamfund?

Der er ikke plads i denne lille bog til at besvare disse og mange andre spørgsmål, som du vil stille. Ønsker du at vide mere om disse ting bestil da bogen "Konfrontation" hos foreningen "Lys i Mørke", Bygaden 1 C, Bybjerg, Orø, 4300 Holbæk. Pris kr. 20 incl. porto.

TILLÆG I

Omkring år 476 e.K. var det romerske kejserrige blevet delt op i nøjagtig 10 kongeriger.

Historieskriveren Machiavelli giver uden den ringeste henvisning til denne profeti følgende liste over nationer, som var i besiddelse af den vestlige del af kejserriget, ved den sidste romerske kejser, Romulus Augustus's fald i 476 e.K. Lombarderne, Frankerne, Burgunderne, østgoterne, Vestgoterne, Vandalerne, Herulerne, Sueverne, Hunnerne og Saxerne - ti i alt.

De er aldrig siden det gamle Roms undergang blevet forenet i ret enkelt kejserrige; de har aldrig dannet en union som De Forenede Stater. Trods stolte planer om at genforene det opdeltede rige er det aldrig lykkedes; hver gang er de blevet knust.

Opdelingen er lige så klar i dag som nogensinde. den står tydeligt skrevet på Europakortet. Et tavs vidnesbyrd om opfyldelsen af den store profeti.

"The Divine Program of the World's History," by H.Grattan Gueness, s.318-321. (Som citeret i "Bibellæsninger for familiekredsen")

TILLÆG I A

"DYRET" og det "LILLE HORN"

1: Det "lille horn" har "øjne som et menneske." Dan.7,8. "Dyret" har "et menneskes tal." Åb.13,18.

2) Det "lille horn" "mishandler den Højstes hellige." Da.7,25. Og "dyret" "fører krig mod de hellige." Åb.13,7.

3) Det "lille horn" "taler store ord mod den Højeste." Dan.7,25 Engelsk overs. "Dyret" "åbnede sin mund til bespottelse mod Gud." Åb.13,6.

4) "Det lille horn" "skød frem imellem dem" - de ti horn (de ti riger, som Rom blev opdelt i.) Dan.7,8.

"Dyret" modtager "sin kraft og sin trone og stor magt" fra Rom (efter at opdelingen i ti riger var sket). Åb.13,2.

TILLÆG 2

DYRETS REGERINGSTID - 1260 ÅR

De syv gange, tidsperioden på 1260 år er nævnt i Bibelen, er som følger: Åb.13,5, Åb.11,2, Dan.7,25, Åb.12,14, Åb.11,3, Åb.12,6 og Dan.12,7.

Nøglen til disse tids-profetier er det princip, som findes i Ezekiel4,6 og 4.Mose 14,34. Disse vers viser os, at en dag i profetien er det samme som et år. Derfor må alle tidsprofetier først omregnes til dage. Når man bruger denne Bibel-"nøgle", passer tidsprofetierne nøjagtigt og bliver lette at forstå. Efter Bibelens regnemåde er en måned på 30 dage. Et år indeholder 360 dage. Dette er formlen for forståelse af al profetisk tid.

I Dan.12,7 og Åb.12,14 opgives "een tid, to tider og en halv tid," lig med 3½ tid. Vi ved fra Daniels Bogs 4. kapitel at een tid er det samme som eet år. Der står, at kong Nebukadnezar mistede sin forstand, som Daniel havde forudsagt, og levede som et dyr på marken i "syv tider". Kongen var i denne tilstand i 7 år. Altså er 3½ tid lig med 3 112 år. (3½ år indeholder 1260 dage.)

Åb.11,3 og 12,6 opgiver ligeud tiden som, 1260 dage (da dyret vil forfølge Guds børn).

Når vi bruger een dag lig med eet år-princippet fra Ezek. 4,6 og 4 Mose 14,34, ser vi, at denne magt skulle regere i 1260 år, før den blev "såret til døden." Når vi betragter den magt, som dyret repræsenterer, ser vi, at dette netop er, hvad der skete. At Gud gentager denne tidsperiode syv gange, viser hvor stor betydning han tillægger dette.

Versene er som følger:

Åb.11,2 og 13,5 skriver, at denne magt regerer i 42 måneder. (42 måneder af 30 dage er lig med 1260 dage.)

Dan.7,25 og 12,7 samt Åb.12,14 siger, at "dyret" skal herske i 3½ tider eller år. (3 112 profetiske år indeholder 1260 dage.)

Åb.11,3 og 12,6 siger, at denne forfølgende magt skal herske i 1260 dage.

Alle syv tekster omtaler, at denne magt skal regere i 1260 profetiske dage, som er lig med 1260 år.

TILLÆG 3

Følgende citater er taget fra officielle værker af betydelige katolske gejstlige angående deres leders titel og position.

"Alle de navne, som i Skriften anvendes om Kristus, også hans overhøjhed over menigheden, tillægges også paven." Bellamin, "On the Authority of Councils," 2.bog, 17.kap.

"Du er hyrden, du er lægen, du er lederen, du er husbonden - du er en anden Gud på jorden." Labbe og Cossart's "History of the Councils," Bind 14, colonne 109.

Angående titlen "Herre Gud Paven" se anmærkning til Extravagantes af pave Johannes XXII, titel 14, kapA, Declaramus.

I en udgave af Extravagantes fra Antwerpen står ordene "Dominum Deum Nostrum Papem" ("Vor Herre Gud Paven") i spalte 153. I en udgave fra Paris ,i spalte 140.

"Derfor er paven kronet med en tredelt krone - som konge over Himlen, jorden og skærsilden." Prompta Bibliotheca, Feraris, bind VI, side 26 i artiklen "Papa."(Fader).

Et sted i Den romersk-katolske Lov erklærer pave Innocent III, at den romerske pave er "viceregent på jorden, ikke blot for et menneske, men for Gud selv;" og i en anmærkning til denne udtalelse forklares det, at det er fordi han er Kristi viceregent - og at Kristus er "sand Gud og sandt menneske." Se Decretales Domini Gregori Papae IX (Dekreter af Herren Paven Gregory IX) vedrørende Translatione Episcoporum (om overdragelse af bispeværdigheden), bind 7, kap.3; Corpus Juris Canonice (anden Leipzig-udgave 1881), spalte 99; Decretales, (Paris 1612), 2.bind. spalte 205.

UFEJLBARLIGHED

Blandt de 27 sætninger, der er kendt som "Hildebrandts diktater" (under pave Gregor VII's navn) findes følgende:

2 At den romerske pave er den eneste i universet, som er retfærdig.

6 At intet menneske... må leve under samme tag som en, paven har bandlyst.

9 At alle regenter skal kysse ham, men kun på fødderne. 19 At han ikke kan dømmes af nogen.

22 At den Romerske Kirke aldrig har taget fejl og ifølge Skriften aldrig kan gøre det

27 At paven kan fritage borgere fra deres pligt til at adlyde uretfærdige regenter.

I Clarks Commentary on Daniel 7,25 står der:

"De gør krav på ufejlbarlighed, som tilhører Gud alene.

De siger, at de kan tilgive synd, men det kan kun Gud gøre."

TILLÆG 4

BIBELEN FORBYDES

I Toulouse-rådet bestemte den katolske kirkes ledere følgende:

"Vi forbyder lægfolk at have eksemplarer af Det Gamle eller Det Nye Testamente... Vi forbyder dem meget strengt at have de nævnte bøger på deres modersmål." "Lederne skal alle vegne opsøge disse kættere i hjemmene, i huler og skove; endog deres underjordiske tilholdssteder skal tilintetgøres fuldstændigt" Concil Tosolaum, Pave Gregor IX, år 1229.

Kirkerådet i Tarragona bestemte at: "Ingen må have Det Gamle eller Det Nye Testamente på italiensk, og hvis nogen skulle have dem, skal han aflevere dem til den lokale biskop inden 8 dage efter offentliggørelsen af dette dekret, så de kan blive brændt" D.Lortsch, "Historie de la Bible en France", 1910, side 14.

Efter at bibelselskaberne blev grundlagt, blev de sat i klasse med kommunismen i et forbavsende dekret Den 8. dec.1866 udstedte pave Pius IX i sin rundskrivelse Quanta Cura følgende

bestemmelse: "Socialisme, kommunisme, hemmelige selskaber, Bibelselskaber... den slags plager skal bekæmpes med alle midler."

TILLÆG 5

"MISHANDLE DEN HØJESTES HELLIGE"

"Under disse blodige fejder blev forfølgelserne fortsat fra det ellefte og tolvte århundrede næsten til i dag (skrevet i 1845), som er et historisk vendepunkt Efter at signalet var blevet givet til at slå ihjel i kirkeloven fra Orleans, fulgte udslættelsen af albigenserne ved et sandt korstog, oprettelsen af inkvisitionsdomstolene, det grusomme forsøg på at udrydde valdenserne, Lollards martyrdød, de skånselsløse krige for at udrydde bøhmerne, Johann Huss' og Jerornes død på bålet, og skarer af andre troende. .. udryddelse ved sværd og ild efter reformationen i Spanien og Italien, ved fromt bedrag og åben forfølgelse i Polen, Bartolomæusnatten... foruden de hemmelige, pinefulde henrettelser, som inkquisitionens "hellige" tribunal idømte." T.R.Birks,M.A. "The First Two Visions of Daniel", (London 1845) side 258.259.

"Antallet på inkquisitionens ofre i Spanien findes i "The History of he Inquisition in Spain," af Llorente, (tidligere inkvisitions-sekretær), side 205-208. Denne skriver, at mere end 300.000 blev forfulgt alene i Spanien. 31,912 døde på bålet. Millioner blev henrettet for deres tro i hele Europa." Hentet fra Bible Readings for the Home, (Washington, Review & Herald Publ.Ass.1942) side 221. "Kirken har forfulgt. Kun den, som intet kender til kirkehistorien vil nægte dette... et hundrede og halvtreds år efter Konstantin blev donatisterne forfulgt og somme tider slået ihjel...protestanterne blev forfulgt i Frankrig og Spanien med de kirkelige autoriteters fulde billigelse... når den mener, det er godt at bruge fysisk vold, gør den det." The Western Watchmen (romersk katolsk) i St.Louis.

TILLÆG 6

EDIKT IMOD V ALDENSERNE

"En væsentlig del af teksten i den pavelige bulle, som blev udsendt af Innocent VIII i 1487 mod valdenserne (originalen findes i Cambridge universitetets bibliotek) findes i engelsk oversættelse i John Dowlings History of Romanism (1871-udgaven), 6.bog, 5.kap. del 62." (Taget fra Cosmic Conflit (Washington. Review & Herald PubAss.1982) side 602.

TILLÆG 7

BILLEDER

Det andet råd i Nicea, år 787, blev kaldt sammen for at indføre tilbedelse af billeder i kirken. Dette råd er refereret i Ecclesiastical Annals af Baronius, bind 9, side 391-407 (Antwerpen 1612); og i Charles Hefeles A History of the Councils of the Church from the Original Documents, 18.bind, 1.del, s.332,333; 2.kap.s.345-352 (T.and T.Clark udg.,1896),5.bind,s.260-304 og 342-372.

I The Seventh General Council, the Second of Nicea, indledningen side III-VI siger J.Mendham: "Tilbedelsen af billeder... var en af de fordærvelige skikke, som i det skjulte og næsten uden at blive bemærket, sneg sig ind i kristenheden. Denne afskyelige skik udviklede sig ikke på een gang som andre kætterier, for havde den gjort det, ville den være blevet mødt med afgjort modvilje og fordømmelse.

Billeder blev først indført i kirken - ikke for at blive tilbedt, men enten i stedet for bøger for at give undervisning til dem, som ikke kunne læse, eller for at stemme til andagt... men man erfarede, at billeder i kirkerne snarere formørkede end oplyste de uvidendes sind - snarere formindskede de tilbedendes andagt end forøgede den."

TILLÆG 8

FORANDRING AF GUDS LOV

"Skønt de ti bud findes i den romersk-katolske udgave af Bibelen, undervises de troende ud fra kirkens katekismus - ikke ud fra Bibelen. Og af katekismen fremgår det, at Guds lover blevet forandret og i virkeligheden omskrevet af pavemagten.

Det andet bud, som forbyder at fremstille og tilbede billeder, er udeladt i den katolske katekismus, og det tiende bud, som forbyder begær, er delt i to."

Bible Readings for Home, (Washington: Review and Herald Pub.Ass.1942),s.221.

Her følger Guds lov som han selv har givet den - og som mennesker har forandret den.

GUDS LOV

Som Gud har givet den

Som mennesket har ændret den

1 Jeg er Herren din Gud. Du må ikke have andre guder end mig.

1 Jeg er Herren din Gud; du skal ikke have fremmede guder for mig.

2 Du må ikke gøre dig noget udskåret billede eller noget afbillede af, det som er oppe i himmelen eller nede på jorden eller i vandet under jorden; du må ikke tilbede eller dyrke det, thi jeg Herren din Gud er en nidkær Gud, der indtil tredje og fjerde led straffer fædres brøde på børn af dem, som hader mig, men i tusind led viser miskundhed mod dem, der elsker mig og holder mine bud.

2 Du skal ikke tage Herren din Guds navn forfængeligt.

3 Du må ikke misbruge Herren din Guds navn, thi Herren lader ikke den ustraffet, der misbruger hans navn.

3 Kom i hu at helligholde sabbatsdagen.

4 Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig! I seks dage skal du arbejde og gøre al din gerning, men den syvende dag skal være hviledag for Herren din Gud; da må du intet arbejde udføre, hverken du selv, din søn eller datter, din træl eller trælkvinde, dit kvæg eller den fremmede inden dine porte.

4 Ær din fader og din moder.

Thi i seks dage gjorde Herren himmelen og jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den.

5 Ær din fader og din moder, for at du kan få et langt liv i det land. Herren din Gud vil give dig.

5 Du skal ikke slå ihjel.

6 Du må ikke slå ihjel!

6 Du skal ikke bedrive hor.

7 Du må ikke bedrive hor!

7 Du skal ikke stjæle.

8 Du må ikke stjæle!

8 Du skal ikke sige falsk vidnesbyrd imod din næste.

9 Du må ikke sige falsk vidnesbyrd imod din næste!

9 Du skal ikke begære din næstes hustru.

10 Du må ikke begære din næstes hus! Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget, der hører din næste til!

10 Du skal ikke begære din næstes gods.

TILLÆG 9

DEN FØRSTE SØNDAGSLOV

"Man erfarer første gang om søndagshelligholdelse påbudt ved lov i kejser Konstantins forordning år 321 e.K. Den påbyder, at alle retssale, indbyggere i byer og arbejdere på værksteder skal holde hviledag om søndagen (på solens ærværdige dag). Kun een undtagelse fra dette påbud er gjort - for dem, der dyrker jorden." Encyclopedia Britannica (Det engelske leksikon), 9.udgave, artikel "Søndag".

Den latinske original findes i Codes Justiniana (Justinians lov),3.bd. titel 12.

Loven citeres på latin og på engelsk i Philip Schaffs History of the Christian Church, 3.bd., 3.del, 7.kap. del 75, s.380, fodnote 1.

Desuden i Albert Henry Newman's A Manual of Church History, (Philadelphia, The American Baptist Publication Society,1933) revideret udgave, 1.bd,s.303-307

Ligeledes i Leroy E.Froom's The Prophetic Faith af Our Fathers (Washington D.C.: Review & Herald Publ.Ass.1950) 1.bd.s.376-381.

TILLÆG 10

BIBEL TEKSTER OM "DEN FØRSTE DAG"

Millioner af samvittighedsfulde kristne går i kirke hver søndag, den første dag i ugen. Det gør de, fordi de tror, at på et eller andet tidspunkt, på en eller anden måde har nogen forandret hviledagen. Enten forholder det sig sådan eller de er ikke klar over, at Gud har sat den syvende dag i ugen, ikke den første, til side som sin helligdag.

Det er sandt, at der er foretaget en forandring.

Men af hvem? Vi har set, at Gud udvalgte sabbat en i den første uge af denne jords historie. Han satte den til side som en ugentlig aftale mellem mennesket og sig selv en velsignelse, en tid til fornyelse.

Hvis Gud havde forandret denne aftale angående sin specielt udvalgte dag, ville han da ikke i Bibelen have oplyst os om en så fundamental forandring?

Vi har allerede set, at dyrets magt gør krav på at have foretaget denne forandring, men hvad siger Bibelen om dette?

Der er otte tekster i Det Nye Testamente, som nævner den første dag i ugen. Lad os studere dem omhyggeligt.

Mattæus 28,1

Markus 16,1.2

Markus 16,9

Lukas 24,1

Johs.20,1

Johs.20,19

Ap.G.20,7.8

1 Kor. 16,1.2

De første 5 tekster siger simpelthen, at kvinderne kom til graven tidligt på dagen den morgen, da Jesus stod op fra de døde.

Se nu på Johs.20,19 i din Bibel. Der står, at Jesus viste sig for disciplene senere på denne dag. Der står, at årsagen til at de var samlet var "frygt for jøderne."

De var bange. Hvem kunne vide, hvornår jøderne ville gribe dem og behandle dem ligesom deres Herre? De skjulte sig.

De havde set deres elskede Mester dø. De "vendte tilbage og tilberedte vellugtende salver og olier; men sabbaten overholdt de sig stille efter lovens bud." Luk.23,56. Og nu gemte de sig bag lukkede døre "af frygt for jøderne." Johs.20,19.

Her tales ikke om nogen forandring.

Den syvende tekst er Ap.G.20,7.8. Der står: "På den første dag i ugen, da vi var samlet for at bryde brødet, samtalede Paulus med dem, da han næste dag ville rejse derfra, og han blev ved med at tale lige til midnat. Og der var mange lamper i salen ovenpå, hvor vi var samlede."

Dette var et aftenmøde - på den mørke del af den første dag i ugen. Efter Bibelens regnemåde kommer den mørke del af dagen før den lyse del. 1 Mose 1,5 - "Og Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Og det blev aften og det blev morgen den første dag." Den mørke del af dagen kommer først.

Bibelen regner en dag fra solnedgang til solnedgang.

Den syvende dag begynder ved solnedgang fredag aften. Ugens første dag begynder ved solnedgang lørdag aften.

Paulus er sammen med sine venner på den mørke del af den første dag i ugen - lørdag aften. Dette er et afskedsmøde. Han taler til midnat, da den unge Eutykus falder ud af vinduet. Ap.G. 20,9.

Forestil dig hvor glade de blev, da Gud sparede hans liv. I 11. vers står der, at de talte sammen til daggry, og da forlod Paulus dem. 13.vers viser, at Paulus søndag morgen var på vej til Assus.

Heller ikke her står der noget om en forandring af hviledagen.

Den nye engelske Bibel har denne oversættelse af teksten:

"Lørdag aften ved vort møde for at bryde brødet, talte Paulus, som skulle rejse den følgende dag, til os og fortsatte med at tale lige til midnat." Ap.G.20,7.

Den sidste tekst, som nævner den første dag i ugen, er 1 Kor.16,1.2.

Her står: "Med hensyn til indsamlingen til de hellige, skal også I gøre, som jeg foreskrev menighederne i Galatien: Hver første dag i ugen skal enhver af jer lægge noget til side hjemme og samle, hvad han får lykke til, for at der ikke først skal finde indsamlinger sted, når jeg kommer."

Ligesom han havde gjort i Galatien, beder Paulus nu korinterne om at have en indsamling rede, når han kommer, så han kan tage deres gave med til de fattige kristne i Jerusalem. Der er ingen tale om en gudstjeneste, men enhver skal "lægge noget til side hjemme." Den første dag i ugen var den bedste til at sætte noget til side, for senere i ugen kunne pengene være givet ud. Det er lige så sandt i dag! Paulus bad dem gøre dette "for at der ikke skal emde indsamlinger sted, når jeg kommer." 1 Kor.16,2.

På den tid led de kristne i Jerusalem nød, og Paulus samlede ind til dem, når han besøgte menighederne. (Vi burde være lige så betænksomme i dag.)

Heller ikke i denne tekst finder vi noget om, at Guds sabbat er forandret til søndag.

Hvad var Paulus' vane angående gudstjeneste?

Her står det.

"Og efter sin sædvane gik Paulus ind til dem, og på tre sabbater samtalede han med dem ud fra skrifterne." Ap.G.17,2.

Jesus, som er vort eksempel, havde også den vane at gå til gudstjeneste om lørdagen, den syvende dag. Luk.4,16.

TILLÆG 11

CEREMONILOVEN OG DE TO PAGTER

Forskellen mellem Guds moralske lov (de ti bud) og ceremoniloven er tydelig.

Betragt nøje forskellen mellem de to. Den ene (med dyreofrene) blev naglet til korset - den anden vil bestå for evigt .

De ti bud

1) Kaldes "den kongelige lov." Jakob 2,8.

2) Blev givet af Gud. 5.Mose,4,12.

3) Blev skrevet med Guds finger. 2.Mose, 31,18.

4) Blev opbevaret i arken. 2.Mose, 40, 20, Hebr.9,4.

5) "Står i al evighed fast." Salm.111,7.8.

6) Blev ikke afskaffet af Kristus. Matt.5,17,18.

Ceremoniloven

Kaldes den lov, "som findes i bestemmelser." Ef.2,15 (engelsk oversættelse).

Blev givet af Moses. 3.Mose 1,1-3.

Blev skrevet af Moses i en bog.2.Krøn.35,12.

Blev opbevaret ved siden af arken.5.Mose,31,24-26.

Blev naglet til korset. Koll.2,14.

Blev afskaffet af Kristus. Efes.2,15.

Det første store bud er "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind." Det andet store bud er "Du skal elske din næste som dig selv." Guds ti bud er uløselig forbundet med disse to. De første fire, som står på den første tavle, forklarer os, hvorledes vi skal elske Gud af hele vort hjerte. (Ikke have andre guder, ikke tilbede billeder, ikke tage Guds navn forfængeligt og komme hans sabbat i hu, så vi holder den hellig.) De sidste seks på den anden tavle taler om at elske vor næste som os selv. (At ære vore forældre, ikke slå ihjel, ikke bedrive hor, ikke stjæle, ikke lyve og ikke begære.)

DEN GAMLE OG DEN NYE PAGT

Den gamle pagt blev stadfæstet ved dyreblod (2.Mose, 24,5-8 og Hebr.9,19,20) og byggede på folkets løfte om at holde Guds lov.

Den nye pagt bygger på Guds løfte om at skrive sin lov i vore hjerter, og den blev stadfæstet ved Kristi blod. (Hebr.8,10 og Jer.31,33.34.)

Hebr.8,10: "Thi dette er den pagt, jeg i dagene herefter vil oprette med Israels hus, lyder det fra Herren: Jeg vil give mine love i deres sind, og på deres hjerter vil jeg skrive dem, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk."

TILLÆG 12

INGEN TID ER TABT

Det tager jorden nøjagtig 365 dage, 5 timer, 48 minutter og 47,8 sekunder at gå rundt om solen.

Men det er ikke muligt at skrive en kalender, som rummer dette, derfor må vor kalender til stadighed reguleres.

Derfor har vi et "skudår". I 1582 opdagede man, at året var lidt længere end 365 dage, og astronomerne lagde ti dage til for at bringe måneden "up to date", men ugedagenes rækkefølge blev ikke ændret. Torsdag den 4. blev fulgt af fredag den 15. Kalenderen blev reguleret uden at ændre dagenes rækkefølge.

Og selvom vi har haft skudår i århundreder, er ugedagenes rækkefølge aldrig blevet forandret. End ikke eet minut er gået tabt!

Der har været mange gamle kalendere. Den første moderne kalender, som vi har den i dag, blev indført 45 år før Kristus af Julius Cæsar. De navne på dagene, som vi nu har, blev også brugt dengang.

Fordi babylonierne tilbad planeterne, begyndte man i oldtiden at opkalde ugedagene efter planeterne. Hebræerne og Bibelen gør aldrig dette. Derfor kalder Bibelens forfattere aldrig ugedagene soldag (Sunday), månedag (Monday) o.s.v., endskønt disse navne fandtes på Jesu tid. Det ville de ikke, fordi disse navne var af hedensk oprindelse.

Oldtidens Mitrareligion fra Babylons og Persiens tid førte til, at man opkaldte ugedagene efter planeterne. Zoroaster gjorde guden Mitra populær i Persien omkring år 630 f.K.

Og fordi man anså Mitra for en meget modig gud, kom de romerske soldater til at tilbede den. De rejste langt omkring og bragte skikken med at opkalde ugedagene efter planeterne med til de teutoniske stammer, der boede i det, vi i dag kalder Tyskland. Teutonerne indførte nogle af deres egne guders navne i stedet for planeterne. (Dette skete før Kristi tid.) Disse navne blev stående, og vi har haft dem lige siden dengang. Her følger en liste over ugedagenes navne, som de blev, efter at teutonerne havde erstattet de fire - tirsdag til fredag - med gudenavne fra deres mytologi:

Sol=soldag (Sunday)

Måne=månedag (Monday)

Tiu=tirsdag

Odin=onsdag

Thor=torsdag

Frigg=fredag

Saturn=lørdag (Saturday)

Skønt kalenderen til stadighed bliver ajourført for at kompensere for 365 dage, 5 timer, 48 minutter og 47,8 sekunder om året, er ugedagenes rækkefølge aldrig blevet ændret.

Historiekrivere omkring og også før Kristi tid omtaler "solens dag" og "Saturns dag."

Dr.W.W.Campbell, leder af Lick observatoriet i Mount Hamilton, Californien forsikrer os:

"Syv-dages-ugen har været brugt lige siden Mose tid. og vi har ingen grund til at tro, at der er sket nogen uregelmæssighed i hverken ugerne eller dagenes rækkefølge fra den tid og indtil nu."

D.W.Cross Your Amazing Calendar (Taunton 1972) s.6.7.

Tiden kan kontrolleret med sekunders nøjagtighed ved hjælp af stjernernes positioner. Jeg skrev til afdelingen for astronomi i Pentagon, Washington D.C. Og jeg fik et meget venligt svar. De oplyste mig om, at der var ført nøje regnskab med hvert minut siden år 500 f.K. ud fra stjernernes position.

Dd .B.Dimbleby, som er ledende tidsberegner ved The British Chronological and Astronomical Association. forsikrer efter årelange omhyggelige udregninger: "Hvis mennesker holdt op med at holde rede på ugedagene og man glemte rækkefølgen, kunne man genopdage den ved al. iagttagelse af planeterne eller sol- og måneformørkelser. Disse himmelens store skildvagter holder de syv dage med videnskabelig akkuratess og forkynder højt de syv dage. som er indskrevet på Bibelens blade." - All Past Tune.. s.10.

Det er interessant at lægge mærke til, hvorledes Dr. G. E. Hale, en kendt astronom, som det store Palomartteleskop er opkaldt efter, udtrykker den samme sandhed med fem klare ord: "Ingen tid er gået tabt."

CITEREDE BØGER

1.kapitel

1) George Vandemann: Destination Life, (Mountain View: Pacific Press Ass.1980), s.74.

2) E.G.White: Cosmie Conflict, (Washington: Review & Herald Pub.Ass.1982), s.388.

- 3) Samme, s.389.
- 4) Violence and the Mass Media, (New York: Harper & Row,1988), s.51.
- 5) Samme, s.43.
- 6) Life, Januar 1988, s.48.
- 7) Norman Gulley: Is the Majority Moral? (Washington: Review & Herald, Pub.Ass.1981), s.8.
- 8) Samme, s.8.
- 9) Samme, s.10.
- 10) Samme, s.11.
- 11) Samme, s.20.

2. kapitel

- 1) Uriah Smith: Daniel and the Revelation, (Nashville: Southern - Publishing Ass. 1944),s.42.43.

3. kapitel

- 1) Bill Stringfellow: All in the Name of the Lord, (Clermont: Concerned Publication, 1981) s.124.
- 2) Citeret i Liberty, June 1980, s.13.
- 3) E.G.White: Cosmic Conflict, (Washington: Review & Herald Pub.Ass. 1982), s.38-40.

4. kapitel

- 1) E.G.White: Cosmic Conflict, (Washington, Review & Herald Pub.Ass., 1982), s.498..
- 2) The Catholic Church, The Renaissance and Protestantism, s, 182.183.
- 3) E.G.White: Cosmic Conflict, (Washington: Review & Herald Pub. Ass. 1982), s.72.
- 4) Catholic Mirror, 23.sept.1983. (Official organ of Cardinal Gibbons).
- 5) Catholic Press, (Sydney, Australien), 25.aug.1900.

5. kapitel

- 1) H.F.Thomas: Chancellor of Cardinal Gibbons, som svar på et brev angående forandringen af hviledagen.
- 2) Father Enright: C.S.S.R of the Redemptorial College, Kansas City, Montana, - i History of the Sabbath, s. 802.

6. kapitel

- 1) Bill Stringfellow: All in the Name of the Lord, (Clemont: Concerned Publication, 1981), s.134.135.
- 2) Catholic Twin Circle, 25.aug.1985, Artikel: "Sacking Sunday."
- 3) Liberty Confidential Newsletter 5.bd. 1982.
- 4) These Times, april 1982. Norman Gulley "Life after Death - What about the New Evidence?"

7. kapitel

- 1) RW.Olson: The Crisis Ahead (Angwin: Pacific Union College Book Store, 1981), s.5.
- 2) E.G.White: Cosmic Conflict, (Washington: Review & Herald Pub. Ass. 1982), s. 557.
- 3) Samme, s. 558-561.
- 4) Samme, s. 561-568.